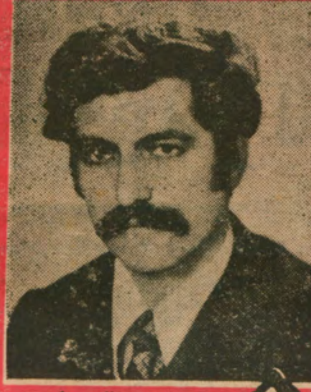

İLERİCİ YURTSEVER GENÇLİK

İYG

Sayı : 82 Yıl : 5 Fiyatı : 10 TL. 22 Kasım 1979

TALİP ÖZTÜRK

ÜMİT Y. DOGANAY

- YARIŞMAMIZ SONUÇLANDI
- AMERİKANCI - SIKIYÖNETİMCİ DEMİREL İKTİDARINA HAYIR !
- ÖLÜM FÜZELERİNE HAYIR !
- BÜYÜK OKTOBR'İN DAVASI YAŞIYOR !

İYG 5 YAŞINDA

İGD SUSTURULAMAZ !

İYG 5 YAŞINDA

İYG, 17 Kasım 1975'te gerici faşist güçlerin baskı ve terörü artırdıkları, faşist cinayetlere hız verdikleri, işbirlikçi-tekelci burjuvazinin ekonomik ve politik bunalım larının derinleştiği bir ortam da yayın yaşamına girdi. Çıkışından bugüne 4 savaş dolu yılı geride bırakan İYG, ilerici gençlik hareketinin örgütlü yığınsal bir aşamaya ulaşmasının temel aracı, vurucu silahı oldu. Bugün de bu görevini sürdürmektedir.

İYG, işçi sınıfının tarihsel politik hareketinin yeni atılımlar döneminin ve gençlik hareketine yepyeni, Leninci yaklaşımın ürünüdür. İşçi sınıfının öncü, savaşkan kolunan yığınlara inmesi ve Leninci yörüngesine oturması ilerici gençlik arasında da geniş yankılar uyandırdı. İşçi sınıfının savaş belgilerine, Leninci politikasına kulak veren ilerici gençler, bu aşamada İYG gibi güçlü bir silaha, ideolojik, politik bir eylem klavuzuna sahip oldular.

İYG, gençlik saflarından yükselen bir bayrak olmasını işçi sınıfının Leninci ülküleriue ve tarihsel öncü koluna militanca bağlılığına ve bu doğrultuda çetin bir savaş yürütmesine borçludur. İYG'nin gençlik hareketine kazanımlarını, ancak izlediği bu doğru devrimci politikayla açıklamak olanaklıdır.

Nedir bu kazanımlar?

En başta, İYG'nin yayınlanmasıyla ilerici gençlik hareketinde sürekli bir gençlik basını yaratılmıştır. İYG bu güne kadar sürdürdüğü yayını ile bunu kanıtlamış ve bu gün solda sürekli ve en uzun soluklu yayın organı durumuna gelmiştir.

İYG, kalıcı bir yayın organıdır. Çünkü geniş gençlik yığınlarına kök salmıştır ve bugün ilerici gençliğin yazılı ajitasyon-propaganda araçlarının yığınsal olarak üretildiği saygın bir kurum durumuna yükselmiştir.

İYG, gençliğin her kesimine yönelik olarak yaptığı yayını ve izlediği doğru devrimci politika ile, ilerici gençlik hareketin saflarına binlerce genç sempatizan kazandırmıştır. Ve bu yolda önemli adımlar atmaya devam etmektedir. Bunun için «İYG, ilerici gençlik hareketinin yığınsallaşmasının ve gelişmesinin temel araçlarından biridir» diyoruz.

İYG, gençliğin her kesimine yönelik yayınları ile, broşür, kitap, kartpostal, poster vs. yayın çalışmaları ile gençliğin tüm gereksinimlerine yanıt verebilmeyi amaçlamıştır. Gençliğin çeşitli kesimlerine seslenen değişik türden yayınlarımızın aylık top lam sürümünün 150.000'e ulaşması başarımızın bir göstergesidir. Yayın çalışmaları önümüzdeki dönemde artan bir yoğunlulukla sürdürülecektir.

Şu ana kadar çıkan tüm sayılarımız hakkında soruşturma açılmıştır. Ve biz dos yalarımızın sayısını dahi neredeyse unuttuk. Çıkardığımız 81 sayımızın 69'u hakkın da toplatma kararı verilmiştir. Öyle hale geldi ki, çıkışının birinci, ikinci günlerin de gazetemiz hakkında toplatma kararları alınıyor. Sorumlu müdürlerimiz hakkında istenen hapis cezaları ise yüzlerce yılı buluyor. Gazetemizin 24 sayısı hakkında «bölücülük» iddiasıyla dava açıldı. TCK'nın 142. maddesine dayanılarak davamızın dosyaları sıkıyönetim mahkemelerindedir. Çıkardığımız poster ler, kartpostallar, haklarında hiçbir yasaklama kararı bulunmamasına karşın, yasadışı bir uygulama ile toplatılıyor, elkonularak satışı yasak lanıyor.

İYG, büyük mali zorluklara, gerici-faşist güçlerin baskı ve engellemelerine karşı savaşarak dört yılı geride bıraktı. Bu gazete ilk çıktığında en küçük işletme giderlerini dahi bağışlardan elde edilen gelirlerle karşılayarak yaşamını sürdürmüştü. Elbet teki bugün, ilk günlerle karşılaştırılamayacak kadar daha ileri bir noktadayız. Fakat yine de mali sorunlarımız büyük ve ağır, hatta zaman zaman gazetemizin çıkışını bile tehdit edecek boyutlara ulaşıyor. Sıkıyönetimin terörü ve yasaklamalar sonucu gazetemiz 19 ilde «resmen» dağıtılamıyor. Bu da dağıtım ve mali sorunlarımızı ağırlaştıran bir etkendir.

Bu arada birçok yayın çalışmasının yanısıra, tüm sorunlarımızı, dağıtım, mali ve haberleşme sorunları da çöz mek zorundayız. Önümüze «İYG'yi güçlendirme ve yaygınlaştırma» görevlerini koyu yor ve «Hedef 10.000 yeni abone!» belgisini atıyoruz. Ayrıca hedefimiz, yüzbinlere seslenen bir İYG yaratmaktır. Bunları başarmak bizim ellerimizdedir.

İYG'yi güçlendirmek, ileri ci gençlik hareketinin örgütlülüğünü yükseltmekle eştir. İYG'yi ve diğer ilerici gençlik yayınlarını güçlendirmemiz, ajitasyon ve propaganda çalışmalarımızın en önemli halkasını güçlendirmemiz anlamını taşımaktadır. İYG, yeni yeni genç sempatizan halkaları örgütlemede önemli işlevi olan ajitasyon-propaganda çalışmalarımızın temel bir aracıdır.

Önümüze koyduğumuz bu hedefler, başarılamayacak kadar zor ve abartmalı değildir. Bu yolda daha inançlı, titiz özverili ve örgütlü çalışma bizleri bekliyor. Bu bizim devrimci yaşamımızın en temel görevidir.

İZMİR'DE İYG'Yİ GÜÇLENDİRME GECESİ YAPILDI

«Devrimci Girişkenlik, Öz veri ve Örgütsel Gelişme - Kasım Kampanyası» içerisinde yeralan «İYG'yi Güçlendirme Gecesi» yığınsal bir katılımla İzmirde yapıldı. Gecenin açış konuşmasını yapan gazetemiz sahibi Rıfat Güler, İYG'nin yasaklarla baskılarla susturulamayacağını belirtti.

Ayrıca gecede birer konuşma yapan Liseli, Kadınların Sesi ve Çırakların Sesi yayın organlarının temsilcileri İYG ile dayanışmalarını ilettiler.

Daha sonra marşlar, türküler, folklor gösterileri ile süren gecede İGD Tiyatro Kolu'da «İYG Susturulamaz» adlı kısa bir oyun sergiledi. Gösteriler sık sık izleyiciler tarafından atılan «İYG Susturulamaz», «İGD Kapatılamaz», «Demokratik Basına Öz gürlük» sloganlarıyla kesildi.

Gecenin sonunda 3. İYG Geleneksel Sanat Kürtür Yarışması'nın çeşitli dallarında ödül kazanan genç sanatçılara ödülleri dağıtıldı. Yığınsal ve coşkulu geçen gece Enternasyonal Marşı ile sona erdi. Gecenin yapıldığı salon da çok sayıda yapıtın yeraldığı bir fotoğraf sergisi ile çeşitli uluslararası afişlerin ye raldığı afiş sergisi geniş ilgi gördü.

Hedef : 10.000 Yeni Abone !

Türkiye ilerici gençlik hareketi ve onun savaşkan örgütü İGD atılım hazırlıkları içerisinde. Kasım ayı atılım ayı olarak saptandı. Amaç ilerici gençlik hareketini tüm yönleriyle güçlendirmektir. Bu amaca ulaşmak için tüm ilerici yurtsever gençler, güçlerini, özverilerini, yaratıcılıklarını atılganlıklarını, girişimcilik lerini ayağa kaldıracaklar.

Bu çalışmalara paralel olarak ilerici gençliğin savaş bayrağı İYG'de atılıma geçiyor. Atılımın bir parçası olarak Kasım ayı içerisinde gerçekleşecek 10.000'lik yeni abone hedefini saptadık. Amaç İYG'yi güçlendirmektir. İYG'yi güçlendirmek ilerici gençlik hareketini güçlendirmek; ilerici gençlik hareketini güçlendirmek İYG'yi güçlendirmek demektir. Bunlar kopmaz bir biçimde birbirine bağlıdır. Bu bağlılığı bir kez daha yaşama geçirmek için 10.000'lik abone hedefini aşmalıyız.

Saptanan hedeflere ulaşmak için birim örgütleri, merkezi olarak gönderceğimiz abone formlarını doldurarak paralarını şu adrese yatırmalıdırlar:
RIFAT GÜLER POSTA ÇEKİ No: 107-301 Aynı zamanda abone adresleri P.K.914 SİRKECİ - İSTANBUL adresine gönderilmelidir.

Görev, sadece hedeflere ulaşmak değil, hedefleri aşmaktır. Unutmamak gerekir ki, satılan her İYG, gönderilen her abone burjuvaziye indirilen bir yumruktur.

BASKIYA GİRERKEN

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı Genç-Öncü Genel merkezini kapattı. Bu kapatmayla aynı zamanda Genç-Öncü'nün yurt çapındaki 80 şubesi'nin de çalışmaları durdurulmuş olmaktadır.

İlerici gençlik bu anti-demokratik uygulamayı şiddetle kınıyor. Genç - Öncü'nün derhal açılmasını, ilerici güçler ve örgütler üzerindeki baskılara son verilmesini istiyor. İlerici gençlik aynı zamanda tüm demokratik güçleri, ilerici, sosyalist, devrimci demokrat gençliği bu kapatma kararına karşı çıkmaya, eylem ve cephe birliği yolundaki savaşımı güçlendirmeye çağırıyor.

Demokratik örgütler üzerindeki, gerici-faşist baskılara son!

Yaşasın gençliğin anti-faşist, anti-emperyaist, anti-şoven eylem birliği!

söyleşi

İYG, 4. yılı nasıl aştı? Olaylar ve rakamlar konuşsun. İlerici yurtsever gençlerin topladığı bağışlarla ilk sayımız 8.000 bastı. Şimdi, sıkıyönetim koşullarına rağmen sürümümüz giderek artıyor. İYG yayın topluluğunun bugün aylık toplam sürümü 150 bindir. Bu aşamaya hangi engelleri göğüsleyerek ulaştık? Yine rakamları konuşturalım: İYG'nin şimdiye dek çıkan 81 sayısından 69'u toplatılmıştır. Bunlardan 24'ü Kürt halkının savaşımıyla ilgili yazılardan ötürü, yani «bölücülük»ten toplatılmıştır. Sorumlu yönetmenlerimiz hakkında istenen ceza 200 yılı aşmaktadır. En son olarak «komünizm propagandası» yani ünlü 142. maddeden 30 dosya sıkıyönetime gönderilmiştir. Devam edelim: İYG'nin son 10 sayısının tümü ardardına toplatılmıştır. Hem de nasıl toplatılma: Gazetenin baskıdan çıkmasından hemen bir gün sonra alelacele toplatılma kararı çıkartılmaktadır. Toplatma kararı bize bildirilmeden, İzmir'in tüm çıkışlarına PTT, THY Kargo servislerine bildirilmekte ve buralarda gazetemize elkonulmaktadır. Dahası var: Sıkıyönetim bölgesi olmayan birimlere İzmir'den çıkardığımız paketlere Ankara PTT Paket Servisi'nde elkonulmaktadır. Örneğin, Görele, Gümüşhacıköy, Kastamonu, Sinop, Ardanuç'a gönderdiğimiz 79. sayı paketlerine; Sinop, Görele, Akçakoca, Gümüşhacıköy, Aksaray, Kastamonu, Ardanuç, Hınızlı, Çorum'a gönderdiğimiz 80. sayı paketlerine Ankara PTT'nde elkonulmuştur. İşte Türkiye'de basın özgürlüğü, demokrasi budur!

Ve şu anda ilerici yayın organlarına yönelik yeni bir baskı dalgası daha estirilmektedir. Sıkıyönetim bölgesi dışında olan İzmir'de yayımlanabilen ilerici yayın organlarını susturmak için önümüzdeki günlerde İzmir'de de sıkıyönetim ilân edileceği kesinleşmiş gibidir. Bu durumda ne olacaktır, ilerici yayın organları çıkmayacak mıdır? Biz kendi adımıza söyleyelim: İYG çıkacaktır! Faşizmin alaca karanlığını tüm Türkiye'ye çöktürseler de, İYG çıkacaktır. İYG, her koşul altında ilerici gençliğin savaş bayrağı, gür sesi olmaya devam edecektir. 4 yıllık savaş yolumuz bunun kanıtıdır.

Dostça kalın
İYG

İYG, GENÇLİĞİN İDEOLOJİK, POLİTİK SAVAŞ BAYRAĞIDIR!

başyazı

Burjuva efendiler! İGD gençliktir. Gençliği yokedemezsiniz!

Burjuva efendiler,

Cumhuriyet tarihi boyunca komünistlere, sosyalistlere, ilericilere, yurtseverlere karşı uyguladığınız baskı ve teröre son günlerde yeni yeni halkalar eklediniz. Demokratik örgütlerin yöneticilerine ve üyelerine karşı uyguladığınız anti-demokratik baskılar, faşist terör ve kanlı kırım eylemleriyle içiçe gidiyor. İKD ve TÜS-DER'den sonra İGD'yi de kapattınız.

İGD'yi kapattınız, çünkü korkuyorsunuz. Gençliğin işçi sınıfının savaş yolunda yığınsal ve savaşkan bir örgüte sahip olmasından korkuyorsunuz. İGD'nin yüzlerce şube ve temsilciliğiyle, onbinlerce üyesiyle Türkiye gençlik hareketinin en önünde yürümesinden, gençlik yığınları içerisinde kalıcı, sağlam kökler atmasından korkuyorsunuz. Demokrasi savaşımında edindiği saygın konumdan ötürü korkuyorsunuz. İlerici, yurtsever, devrimci, demokrat gençliğin eylem birliğini sağlamak doğrultusunda attığı ileri adımlardan, elde edilen somut kazanımlardan ötürü İGD'den korkuyorsunuz. Korkuyorsunuz, çünkü İGD, Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu ve Uluslararası Öğrenciler Birliği'nin üyesi olarak, yüzmilyonlarca genci kapsayan dünya demokratik gençlik ve öğrenci hareketinin Türkiye'deki koludur ve onun organik bir parçasıdır. Evet, kelimenin tam anlamıyla korkuyorsunuz burjuva efendiler.

Ama İGD'yi kapatmakla, ilerici gençlik hareketini ortadan kaldırdığınızı düşünüyorsanız ya nılıyorsunuz. Bundan 57 yıl önce Türkiye Komünist Partisi'ni yasaklamakla bugün yüzbinlerin alanlarda «TKP'ye Özgürlük» diye haykırmasını nasıl önleyemedinizse, ilerici gençlik hareketinin gelişmesini de durduramayacaksınız. İlerici gençlik hareketinin savaşerleri ve birim örgütleri dimdik ayaktadır ve faşizme geçit vermemek için eylem alanlarında en önde yürüyorlar. Onbinlerce genç, savaşsız, sömürüsüz bir dünya, sosyalizme açılan ileri demokratik Türkiye için alanları dolduruyor, kan veriyor, can veriyor. Faşist bozkurtların ve maocu bozkurtların kurşunlarıyla alkanlar içerisinde alanlarda bıraktığımız şehitlerimizin anıları bayraklaşıyor, savaş yolumuzu aydınlatıyor. Üyesi olduğumuz Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu ve Uluslararası Öğrenciler Birliği çatısı altında toplanan yüzmilyonlarca genç savaşımızla enternasyonalist dayanışmasını yükseltiyor, bize destek oluyor. Bu gelişmeyi durduramazsınız, durduramayacaksınız! **İGD gençliktir**, halkımızın kopmaz bir parçasıdır. Gençliği yokedemezsiniz, halkı yokedemezsiniz! Aldığınız o kapatma, yasaklamaları bir gün devrim selinin önünde, ilerici yurtsever gençlik hareketinin yığınsal savaşımının önünde bir paçavra haline gelecek ve tarihin çöplüğünde hakettiği yeri alacaktır.

İLERİCİ YURTSEVER GENÇLİK

POLİTİK YORUM

AMERİKANCI - SIKIYÖNETİMCİ DEMİREL İKTİDARINA HAYIR!

Demirel hükümeti kurmuş bulunuyor. Faşist MHP, MSP desteğindeki azınlık görünümlü Demirel iktidarı özünde emperyalizmin, işbirlikçi tekelci burjuvazinin istemlerini özlemlerini karşılamada geçici bir çözüm olarak öne sürüldü. Bu hükümet tekelci, gerici boyalı basının yaymaya çalıştığı gibi «ılımlı», «tarafsız» AP'lilerden kurulan «liberal» bir iktidar değildir. MC'lere halkın öfkesinden korkan egemen güçler yeni bir MC kurmaya cesaret edemediler. Ortaya böylesi bir iktidar çıktı. Bu iktidar daha kurulmadan sıkıyönetimin baskılarının yoğunlaşması, faşist terörün hızlanması, ABD'nin Avrupa'ya yeni roketler yerleştirme girişimlerinin desteklenmesi Demirel iktidarının Amerikancı, sıkıyönetimci, baskıcı, gerici, sömürücü, talancı, işbirlikçi yüzünü gözler önüne seriyor.

Demirel'in açıkladığı hükümet programı işbirlikçi tekelci patronların, holdinglerin istemlerini karşılıyor. TİSK'in bildirisinde belirtildiği gibi, faşist DGM'lerin çıkarılması, «Fevkalâde Haller Kanunu», Sıkıyönetim baskısının daha da arttırılması, demokratik örgütlerin, sendikaların çalışmalarını sınırlayacak yasa çıkarma girişimleri, anti-demokratik baskılar, yabancı sermayeye kapıların sonuna kadar açılması bunalımın yükünün emekçi halkımızın sırtına yıkılması, holdingçilerin kârlarına kâr ekleyebilmeleri için tüm yolların açılması, KİT'lerin çalışmalarının sınırlandırılması, 4. beş yıllık kalkınma planı'nın tekellerin istemleri yönünde yeni baştan düzenlenmesi, devlet kadrolarının faşistlere peşkeş çekilmesi gibi önerileri hükümet programında aynen yer alıyor. İşbirlikçi tekelci burjuvazi bu hükümetle faşizme daha çok yolu açmayı planlıyor. Demirel'in baskıcı, sıkıyönetimci, Amerikancı yönetimiyle konumlarını güçlendirmeyi, erken seçime giderek Demirel'i tek başına iktidara getirmeyi, böylelikle egemenliğini pekiştirmeyi amaçlıyor. Emperyalist tekellerle birlikte ulusal zenginliklerimizi talan etmeyi, sömürü ağını Ortadoğu'yu kapsayacak biçimde genişletme hayallerini kuruyor. Holdingçiler «dış ülkelere yatırım yapacak, fabrikalar kuracak düzeye geldik» diye boşuna bağırıp çağırmıyor. İşbirlikçi tekelci burjuvazi bu yolda emperyalizmin, NATO'nun serüvenlerine alet olmaktan kaçınmıyor. Bölgede ilerici yönetimler üzerinde Amerikan emperyalizminin ileri karakolu olma girişimlerini savunuyor. Demirel hükümeti, emperyalizmin, işbirlikçi tekelci burjuvazinin istemlerine araç olma rolünü uygulamalarıyla, programıyla gösteriyor.

Emperyalistler, holdingçiler böylesi sıkıyönetimci, baskıcı talancı sömürücü iktidarı sadece bunalımlarının çözümü yolunda geçici bir çözüm olarak öne sürmediler. Onlar asıl, ilerici demokratik güçlerin gelişip güçlenen savaşımından, gelişen eylem birliğinden duydukları korkuları açık açık belirtiyorlar. Bu korkuyla değilmidir ki, İGD kapatıldı. TÖB-DER Genel Başkanı Gazioğlu ve yönetim kurulu üyelerinin bir bölümü tutuklandı, bulunamayan yöneticiler ve 25 TÖB-DER Başkanı hakkında tutuklama kararı çıkartıldı. İşçilerin, emekçilerin gazetesi Politika Gazetesi ve diğer demokratik yayın organları üzerindeki baskılar daha da yoğunlaştırıldı. Politika'nın Genel Yayın Müdürü Aydın Engin ve Yazı İşleri Müdürü Tamer Kayaş tutuklandı. İlerici öğretmen hareketinin seçkin önderi Talip Öztürk ve ilerici öğretim üyesi Ümit Doğanay faşist güçler tarafından kahpece katledildi.

Emperyalizmin, işbirlikçi tekelci burjuvazinin bu planlarına, bu planların uygulayıcısı Amerikancı, sıkıyönetimci Demirel iktidarına karşı savaşım yükseltilmelidir. Güçlü demokratik bir hareket oluşturulmalıdır. Örgütlü, eylem birliği temelinde yığınsal çıkışlar güçlendirilmelidir. Solun birliğinin, eylem birliğinin gerçekleştirilmesi için çaba gösterilmelidir. Bu görevler yakıcıdır, günceldir, dirimsel önemdedir. Ancak tüm ulusal demokratik güçler böylesi bir yol tuttukları taktirde faşizm tehlikesi geriletilebilir, Demirel iktidarının anti-demokratik uygulamaları, sıkıyönetimci, Amerikancı politikası yüzgeri çevrilebilir. Sınırlı demokratik hak ve özgürlükler korunabilir. Sosyalizme açılan ileri demokratik devrim yolunda yeni perspektifler açılabilir, yeni olanaklar yaratılabilir.

Amerikancı Sıkıyönetimci Demirel iktidarına hayır!

Tüm ulusal demokratik güçler, anti-emperyalist, anti-faşist, anti-şovenist gençlik kesimleri gerici, baskıcı, sıkıyönetimci iktidara karşı birleşelim! Eylem birliğini güçlendirelim! Yığınsal çıkışları yükseltelim!...

SEÇİMLER, DEVRİMCİ ÇALIŞMA VE İLERİCİ GENÇLİK

ALİ FUAT VARDAL

14 Ekim seçimleri yapıldı. Sonuçlar belli oldu. Belli olan salt oylar ve partilere dağılımı değil elbet. Ülkemizde gelişen devrim süreci içinde yer alan ilerici güçler açısından değerlendirilmesi ve ders çıkarılması gereken çok şey var. İşçi sınıfının öncü politik partisi bu konuda bildiri yayınlayarak durumu değerlendirdi. Gerici-faşist güçler ve burjuva reformistleri de kendileri açısından değerlendirme yapıyor ve devrim sürecinin geriletilmesi için yeni oyunlar peşinde koşuyorlar.

İlerici gençlik seçimlerden önce tavrını belirtmiş, işçi sınıfının Leninci savaş yolundaki görüşlerini açıklamıştı. Özetlersek işçi sınıfının Leninci Partisi seçimlerin anti-faşist, anti-emperyalist yığın çıkışlarının yük seltildiği, yığın bağlarının daha da geliştirildiği, bunalımdan devrimci çıkış yolunun en geniş yığınlara anlatıldığı, işçi sınıfı partisinin belgilerinin onlara ulaştırıldığı, eylem birliğinin yükseltildiği, eylem birliği önündeki en büyük engel olan burjuva reformizminin demaske edildiği bir kampanya olması gerektiğini belirtti. «Seçim kampanyasının baş hedefi gerici-faşist güçlerin geriletilmesi olmalıdır» dedi. İşte bu savaş yolundaki güçler seçimlere bu amaçla katılarak çalışma yaptılar. Seçim sonuçları bu açıdan değerlendirilmeli ve bu değerlendirme devrimci savaşımın bugünkü aşamadaki ana halkası olan «işçi sınıfı hareketini, onun yolundaki güçleri güçlendirmek ve eylem birliğini yükseltmek» belgisi ile sıkı sıkıya bağlanmalıdır.

İlerici gençlik, parlamento için ve parlamento içi savaşımın yığın savaşımlarına bağlı olarak yürümesi gerektiğini biliyor. Onu abartmadan ama küçümsemeden ele alıyor. İşte ilerici gençliğin seçim kampanyasında Beria Onger için en önde görev almasının ve tüm enerjisiyle bu çalışmaya katılmasının nedenleri bunlardır.

İlerici gençliğin İstanbul içindeki çalışmalarını anlatmadan önce seçim çalışmalarının, sonuçlarının ve seçimler hakkında çeşitli görüşlerin durumlarına bakmakta yarar var. Seçim kampanyası şunları gösterdi:

1 — Gerici-faşist güçler istedikleri oy artışını bulamadılar. Ancak yine de bu partilerin oyları mutlak olarak arttı. Bu artışta CHP'nin iflas eden politikası baş nedendir. Ancak solda CHP'nin politikasını onaylamayanların sola akışını sağlayacak eylem birliği olmaması da bir etken oldu.

2 — Sol parti ve adayların aldığı oylar arttı. Bu oyların daha da artması için eylem birliğinin gerekliliği gözüktü. Beria Onger'in TRT olanağından yoksun olduğu gözönüne alınırsa aldığı oylar yığın bağlarının güçlülüğünü gösterir. Diğer sol parti ve adayların yığın bağlarının zayıflığı gözüktü.

3 — Seçimleri boykot çağrısı yapanların yığınlar içindeki etkisinin cılızlığı ve bu taktiklerinin pratikte iflası açığa çıktı. Tecrit oldular.

4 — Eylem birliği süreci gelişti. TİP olumsuz sekter tavrını sürdürdü. Gelişen eylem birliği süreci, varolan olanakların kullanılması halinde başarının da yüksek olacağını gösterdi. Ancak bu arada, eylem birliğinin salt seçimlerde değil hayatın her alanında ve savaşımın her boyutunda olması gerektiğini unutmamak gerek.

5 — Bir de seçimlerde, Sosyalizmin Propagandası iddiası (!) ile girip, hiçbir çalışma yapmayanlar var. Bunların tüm uğraşları Beria Onger'in kahve toplantılarını sabote etmek oldu. Beria Onger'in eylem birliği çağrısına ilericiliğe yakışmayan cevapları yanında, Kurtuluş ve Birlik Yolu (Emeğin Birliği, kitle v.s.) Beria Onger'in kahve toplantılarında slogan atmaya çalıştılar. Provakasyon uğraşları içine girdiler. Gerekli cevabı da aldılar. Bu gruplar aldıkları oylarla yığınlar içindeki durumlarını ve anti-faşist anlayışlarını bir da ha değerlendirirlerse iyi olur.

6 — İlerici gençlik bu kampanya içinde yığın bağ larını daha da geliştirdi. Yeni alanlara ulaştı. Varolduğu yerlerde daha da güçlendi. Ancak şurasını açıkça belirtmek gerekir: yığın bağlarını daha da geliştirmek gerekiyor. Daha yaratıcı ve girişken çalışma önümüzdeki görevlerdir. Yığın bağlarının bu kampanyada gelişti-rilmesi ile de yetinilemez.

Radyo, televizyondan yoksun olarak girdi Bakiye Beria Onger seçimlere. Üstelik işçi sınıfı partisinin yasak olduğu bir ortamda. Tek aday olarak. Gerici faşist partilerin ve burjuva reformizminin yoğun anti-komünist propagandası vardı. Onların milyonlarca liralık olanakları vardı. Sıkıyönetim koşulları ilerici yayınları yasaklamış, faşist terör azmıştı. Solda birlik yoktu. Milyonlarca kişiye seçimlere giriş amacını anlatmak ve bu çalışmayı başarıya ulaştırmak için, yüzbinlerce liraya, enerjiye, güce ihtiyaç vardı. Evet, bu çalışma nasıl başarıya ulaşacaktı? Tüm bunlar Beria Onger'i destekleyen ve onun seçim bürolarında görev alanları düşündürüyordu. Ama umutsuzluğa kaptırmıyordu. Çünkü onlar bu çalışmayı yapmalarının zorunluluğunu biliyorlar, meydanı sosyalizm düşmanlarına, burjuva reformizminin demagojisine bırakmamaya and içmişlerdi.

İşçi sınıfı partisinin yol göstericiliği, onun teori ve pratiği en büyük güvence oldu. Savaşım güçleri bir anda koştular. 5000 den fazla insan seçim bürolarında görev aldı. İstanbul'un sokakları seçim bürolarıyla kaplandı. İlerici gençler, kadınlar, teknik elemanlar başta işçiler büyük bir dayanışma gösterdiler. Savaş güçleri tek bir yumruk gibi örgütlendi. Yüzbinlerce liralık seçim harcamaları için bağış yapıldı. Çeyizler satıldı, nişan yüzükleri satıldı, maaşlar verildi. Kadınlarımızın yaptığı çeşitli eşyalar, börekler, çörekler satıldı. İnsanlar özverinin en büyüklerinden birini gösterdiler. Özellikle ilerici gençlik bu çalışmada en önde yer aldı. Propaganda araçlarının dağıtılması, toplantıların düzenli ve can güvenliği içinde yapılması, çeşitli eylem biçimlerinin yürütülmesi görevi ilerici gençliğin omuzlarındaydı. Yaşlarının küçüklüğüne rağmen, yaşlı insanlarla ilişki kuruyor, Beria Onger'e oy istiyor, bunun nedenlerini açıklıyorlardı. Kendi gençlik alanlarının özgül kesimlerine ait özel bildiriler çakartıyor, yeni gençlik kesimlerine ulaşmaya çalışıyorlardı. İlerici gençlik bu arada kendi kitlesine seçimlerin amaçlarını tekrar tek rar anlatan, devrimci amaçlara ulaşmak için bu kampanyayı nasıl kullanılması gerektiğini belirten toplantılar tertipliyordu. Üyelerini, sempatizanlarını hazırlıyor «Daha geniş gençlik kesimlerine ulaşmak için İLERİ» diyorlardı. Evet herkes çok çalışıyordu. Anlatmakla bitmez bu.

İstanbul böylesi bir kampanya ve çalışmayı görmedi diyebiliriz. 8 milyon bildiri, milyonlarca pul halka ulaştırıldı. Sokaklar rengârenk oldu. Yüzlerce kahve toplantısı onlarca miting yapıldı. Değişik gösteri biçimleri uygulandı. Trende, kahvede, vapurda her yerde yürütüldü Leninci çalışma ve Leninci çıkış yolu anlatıldı.

İlerici gençlik, seçim çalışmalarını engellemek isteyenlere de baş hedef oldu. Resmi yetkililer ilerici gençleri bildiri dağıttı, pul attı diye gözaltına aldılar, Kimilerini dövdüler. Bazı «sol» sekterler ilerici gençliğe saldırmaya kalktılar.

Tüm bunlar yıldırmadı ilerici gençliği; şehitlerinden aldıkları güç, işçi sınıfından aldıkları disiplin ve inançla yürüdüler. Alanları doldurdular. Sultanahmet mitingindeki onbinlerin beşbini ilerici gençliğe aitti.

Bir kahraman ana, Fevzi Kuruçay'ın anası Gülizar Kuruçay meydanlarda «Fevzim öldü, ben varım, siz varsınız» diyordu. Analar ilerici gençliğe güç katıyordu.

Evet, tüm bunlar vardı seçim kampanyasında ve anlatılmakla günler süren şeyler. İlerici gençlik sadece yığın bağlarını geliştirmekle kalmadı. Onlarca ajitatör, propagandacı çıktı çalışmadan. Daha iyi çalışmalar için deneyler çıktı.

Savaşım güçleri, ilerici gençlik eksikliklerini gözardı edemez. Üzerine gider onların. Daha geniş yığınlara gitmek baş görevdir. Bunun için ilerici gençliğin örgütsel gücünü geliştirmek güçlendirmek gerekiyor. Rahatlık yok, daha sıkı disiplin, daha çok özveri daha çok ideolojik savaşım.

İşçi sınıfının savaşım yolundaki güçler, ilerici gençlik sosyalizme açılan İleri Demokratik Devrim için savaşıyor. Kurtuluşun burada olduğunu biliyor. Her türlü savaşımı buna bağlıyor. Bu konuda sağ ve «sol» yanlış eğilimlere düşmüyor, düşmeyecek.

Kampanyalar bitmeyecek. Kavga sürüyor. İlerici gençlik son birbuçuk ayda iki kampanyadan geçti. MHP kapatılsın kampanyasında pekçok şehit verdi. Şimdi yeni bir kampanya geliyor «ÖRGÜTSEL GELİŞME. ÖZVERİ VE DEVRİMCİ GİRİŞKENLİK KASIM KAMPANYASI» ilerici gençliğin yığın bağlarının daha da geliştirildiği, örgütsel gücünün büyüyüp geliştiği bir kampanya olacaktır.

İlerici gençliğin en önemli görevlerinden biri de, seçim kampanyasında kazandığı yeni ilişkileri örgütsel çalışmaya hız katmak, Kasım kampanyasında onlara görev vermektir.

GENÇLİĞİN DÜŞMANI :

Mao'nun ölümünden sonra Çin' de fazla bir şey değişmedi. Ancak yeni Pekin yönetimi maoculuğu kesin iflastan kurtarmak için maoculuğun maceracı kavramlarında değişiklik yapıyor, bugün benimsenmesi olanaksız, halk düşmanı niteliği açıkça sırıtan sloganları ve ilkeleri yeniden yorumluyor ve günün istemlerine göre uyarlıyor. Çin yönetimi, maoculuğu dün ya çapında yaymak, tüm dünyada «kışla komünizmi» kurmak amacı ile Çin emekçi halkının elinden varını yoğunu alarak ülke eko nomisini militaristleştiriyor. Bu amaçla Çin gençliğini «sosyalist devrim davasının mirasçıları» olarak adlandırırken, gerçekte askersel bürokratik aygıtın sıkı denetimi altına sokmak için ideolojik koşulandırma yöntemleri kullanıyor. Bu koşullandırma, Çinli gençler arasında maocu doğmaların yayılması, Çin gençliğinin Pekin' in anti-sosyalist iç ve dış politik hedeflerinin gerçekleştirilmesi için hazır bir cephanelik durumuna getirilmesine yöneliktir.

Çin yönetimi genç insanları toplumun her alanından uzaklaştırmak için büyük boyutlu kampanyalar düzenledi. «Okumuş gençler», hem kızıl hem de uzman olmak için köylülerden öğrenecekleri çok şey olduğu, zorluklara göğüs gererek devrimci ruhlarını güçlendirecekleri anlatılarak, uzak kırsal bölgelere sürüldü. Amaç, baskı politikasına büyük tehlike olabilecek bilinçli gençlik kesimlerini kentlerden sürmekti.

Kırlara «okumuş gençler» gönderme kampanyası Çin gençliği için büyük bir trajedi oldu. Çin köyünün çetin yaşam koşullarına alışık olmayan gençler kuş uçmaz, kervan geçmez dağlık bölgelerde karşılaştıkları zorluklara göğüs geremediler. Gittikleri yerlerde yardım görmediler. Yıkık evlerde, ahırlarda barınmak zorunda kaldılar. Zaten yaşamını yarı aç yarı tok sürdüren yerli halk bu gençleri kaşık düşmanı olarak gördü ve sık sık aralarında çatışmalar patlak verdi.

Küçük komünler halinde dağılan bu gençlerin örgütlenme düzeyi çok düşüktü. Bir kısım genç buralardan kaçarak kentlere döndü, dış ülkelere kaçmaya çalıştı. Hong-Kong'daki mülteci gençlerin çoğu Çin'den kaçan bu gençlerdir. Bir kısım gençlik grupları ise Çin yönetimine karşı yeraltın da savaşa başladılar. Çin yönetimi gördüğü büyük tepki üzerine kırlara sürme kampanyasını hafiflet mek zorunda kaldı.

Kentte kalıp iş bulmak Çin gençliği büyük bir sorundur. Özellikle evli eşlerin ayrı ayrı kentlere gönderilmesi günlük olay haline geldi. Ülkede «kışla komünizmi» kurmaya çalışan Mao'nun çömezleri maddi desteklemenin burjuva ilkesi olduğunu öne sürerek fabrikalarda primleri kaldırdılar. Sayısız politik kampanyalarla mühendislere, teknisyenlere ve işletme yöneticilerine tam bir inançsızlık aşılandı ve üretim büyük oranda düştü.

Dünya üzerinde tek gerçek sosyalist ülke olduğu propagandası akşam sabah tekrarlanan Çin'de eği-

MAOİZM

tim yazboz tahtasına döndü. Kültür Devrimi (1966-1969) döneminde orta ve yüksek öğrenim kurumları kapatılarak gençler Kültür Devrimine katıldılar. Kültür Devriminden sonra yetmişlerin başlarında bu okullar yeniden açılmaya başladı. Ancak bu okullara politik olarak güvenilir gençler kabul edildi.

Kültür Devriminden sonra ders saatleri azaltıldı. Öğrenciler zamanlarının üçte birini üretim eğitimi ile, üçte birini Mao'nun eserlerini okuyarak ve yalnızca geri kalan üçte birini öğrenimle geçirdiler. Kültür devriminin sonuçlarından birisi de yüksek öğrenim kurumlarındaki öğrenci kitlesinin azalmasıdır. Resmi Çin istatistiklerine göre 1973'te yalnızca 29 bin kişi yüksek öğrenim kurumlarından mezun oldu. Kültür Devriminin olur olmaz deneyleri Çin eğitimini yerle bir etti. Bugün yüksek ve orta dereceli okullar uzman öğretmen sıkıntısı içindedir.

Ana hedefleri Çin'in militaristleştirilmesi, modern bir ordu kurulması, yeni silahlarla donatılması olan Çin yönetimi, bugüne değin bunun için gerekli uzmanları yetiştiremediğinden, 15 bin Çinli öğrenciyi Batı Avrupa ülkelerine göndermeyi planlıyor.

MAOCULARIN GENÇLİĞİ TİNSEL BAKIMDAN YOZLAŞTIRMASI

Maocu yönetim, Çin gençliğinin ideolojik koşullandırılmasına, anti-Sovyetizm ve saldırgan şovenizm ile doldurulmasına öncelik veriyor. Kültür Devrimi sırasında gençler arasında usta bir biçimde Mao putu oluşturuldu. Mao'nun «akıntıya karşı gidin» sloganı ile gençler parti içindeki olumlu unsurlara, sendikalara, Komsomol'a, aydınlara saldırtıldı.

Bugün Çin'de kalıp biçiminde bir kültür oluşturulmaya çalışılıyor. Tüm kültürel etkinlikler propaganda ve politik eğitim gereksinimlerine göredir. Sanatın estetik işlevi yadsınmaktadır.

Kültür devriminden sonra yayınlar üç grupta toplanabilir: 1. askersel konular üzerine, 2. sınıf mücadelesi, yani Mao çizgisine bağlı olanlarla bunun karşıtları arasındaki mücadeleyi içeren yapıtlar, 3. yeni «sosyalist gerçekçilik», yani kültür devriminin yararlarını yücelten yapıtlar.

Tüm kitaplarda rastlanan ortak bir özellik Çin insanının manevi dünyasına hiç yer verilmemesi, sevgi, aile vb. gibi düşünsel yönlerin yoksul olmasıdır.

Çin'de kültür yaşamı 1976'da «dörtlü çete'nin devrilmesinden sonra biraz canlandı. «Ana», «Çeliğe Su Verildi» gibi yapıtlar yeniden kültür yaşamına girdi. Ancak yine Sovyet gerçeğini çarpıtan biçimde.

Çin'de spor bile maoculuğun hizmetinde. Maocular sporun gençlik içinde atletik becerilerin yükseltilmesi ve kültür fiziğin teşvik edilmesi için değil, yığınsal niteliğinden dolayı maocu doğrultunun yaygınlaştırılması ve gerçekleştirilmesi için bir araç olduğunu ileri sürdüler. Çinli spor yöneticileri yığınsal çapta gençlik olaylarını maocu doğrultuda kullanırlar. Örneğin Mao'nun Yangste ırmağına girip yüzmesinin yıldönümü 16 Temmuz her yıl büyük törenlerle kutlanır.

Çin'de gençliğin anti-Sovyet ruhta ideolojik koşullandırılması görülmemiş boyutlar almaktadır. Çin gençliğine Sovyetler'e karşı her şeyde ırksal bir nefret aşılanmaktadır. Sovyet gençleri para kazanma ve mülk edinme ile meşgul bur juvalar olarak gösterilmektedir. Anti-Sovyetizmi aşılamanın başlıca amacı kafalarına Sovyetler'e karşı savaşın kaçınılmaz olduğunu sokmak, Sovyetler'i bir numaralı düşman olarak göstermektir.

Çin gençliği Sovyetler Birliği hakkında her türlü gerçek bilgiden yoksundur. Tek kaynak Pekin yönetiminin kesin denetimindeki radyo ve basın araçlarıdır. Çin'de iktidar değişiminden sonra Sovyetler'e karşı hiçbir değişiklik olmamıştır. Bir yanda genç kuşağa Sovyetler ile ilişkileri normale döndürmeye hazır olduklarını söylerken, öte yandan bu ilişkileri çıkmaza sokmak için ellerinden geleni yapıyorlar.

Şu anda iktidarda bulunan maocu grup rejimin toplumsal tabanını genişletmek için yeni tip bir maocu örgüt kurmaya gitmiştir. Nitelik ve amaçları ile şovenist olan bu kuruluşta eski Komsomol'dan kimse yoktur. Bu maocu gençlik örgütünün kongresinde gençliğin önüne şu görevler konmuştur: Mao'nun düşüncelerini öğrenmek, Sovyetler Birliği'ne karşı savaş için gerekli askersel potansiyeli oluşturmak. Şimdiki Pekin yöneticilerinin gençlik örgütüne gösterdikleri yakın ilgi, onun maocu rejimin güçlü bir dayanağı haline getirilmesi, gençlik hareketini denetleme, maocu propaganda ile doldurulmuş gençliği Çin'in emekçi yığınlarına, Çin gençliğinin yaşamsal çıkarlarına ters büyük güç politikasının hedeflerine ulaşmak için seferber etmeye yöneliktir.

Bu yazı Sovyetler Birliği Bilimler Akademisi Uzak Doğu Enstitüsü tarafından kollektif olarak hazırlanan ve İYG yayınları arasında çıkacak olan «Maoizm: Gençliğin Düşmanı» adlı broşürden derlenmiştir.

«Çin'de gençliğin anti-Sovyet ruhta ideolojik koşullandırılması görülmemiş boyutlar almaktadır. Çin gençliğine Sovyetler'e karşı her şeyde ırksal bir nefret aşılanmaktadır. Sovyet gençleri para kazanma ve mülk edinme ile meşgul burjuvalar olarak gösterilmektedir. Anti-Sovyetizmi aşılamanın başlıca amacı kafalarına Sovyetler'e karşı savaşın kaçınılmaz olduğunu sokmak. Sovyetler'i bir numaralı düşman olarak göstermektir.»

ÇÖZÜMSÜZLÜK BATAĞI : MAOCULUK

● Faşist komandoların maocu bozkurtların saldırı ve provakasyonlarına karşı savaş!
● Li dij êriş û provakasyonên komandoyên faşist û bozkortên maoîst serke!

Çin Halk Cumhuriyetinde, iç ve dış politikada çeşitli uygulamalarla belirginleşen bir değişim gözleniyor. Dörtlü Modernleşme adı verilen bir dizi reform (!) uygulamaya konuluyor. Sınıfsal hiç bir temeli olmayan bu modernleşme atılımı bir yandan büyük sıçrayış politikasının açık iflasını kitlelerin gözünde örtmeye, diğer yandan ise hegemonyacılık politikası doğrultusunda Çin ordusunu güçlendirmeye yönelik. Bu politikanın bir uygulamasını da, Çin'de Kültür Devriminden bu yana kapılarına kilit asılmış olan, Sendikalara, Çin Genç Komünistler Birliği gibi örgütlere suni işlerlikler kazandırma çabaları oluşturuyor.

Bütün bunlar kalın bir demagoji tabakası arkasında ve amerikanvari gülücükler saçarak yapılıyor. Uygulanan resmi maoist politikanın halk kitlelerine yıkım getiren sonuçlarına sorumlu bulmakta güçlük çekilmiyor. Kâh dörtlü, çete, kâh başka birileri hain ve sorumlu ilân ediliyor.

SORUMLU MAOCULUKTUR

Emperyalist güdümlü basın, maocularla birlikte Çin'deki son gelişmeleri desteklemek ve halkı sıkıntıya atmış olan yanlış politikaların sorumlularını aklamak için olanca gücünü kullanıyor. Bütün bu gelişmelere iyiniyetle yaklaşımda bulunanlar da yok değil. Her ne kadar iyi niyetleri Sovyetler Birliğine, dünya sosyalist sistemine karşı kötü niyetlerinden, dünya sosyalist sistemi dışında bir almaşık olabileceğini kanıtlama çabalarından kaynaklanıyorsa da üstünde durmaya değer. İleri sürülen savlara göre, Çin'in yeni yöneticilerinin politikası ayrımlar gösteriyor. Kültür Devrimi safsatası altında yapılan yanlışlar düzeltiliyor. Sosyalist devletin kurumları çalıştırılıyor, vb... Bu sözlerin ardında saklanmak istenen şey ana sorumlunun, daha sinsi yöntemlerle sürdürülmeye çalışılan maoizm olduğu gerçeğidir. Özverili Çin halkının çektiği onca sıkıntıya sapık, milliyetçi, şovenist maoist ideolojinin neden olduğu gerçeğidir.

YAPILAN KURUMLARIN MAOCULAŞTIRILMASIDIR

Toplumsal kurumların yeniden örgütlenmesi tam bir karmaşa içinde yapılıyor. Çalışmalarda gözlenen ana ilkeyi, maoculuk, ya ni sınıfsal temelden yoksunluk, şovenizm oluşturuyor. Örneğin yıllar sonra ilk kez toplanan Çin Komünist Gençlik Örgütünün Kongresi maocu örgütlenmenin prototipini oluşturmaktaydı. Delegeler kimdi, nasıl seçilmişlerdi, Kültür Devrimi sırasında ortadan kaldırılmış gençlik komiteleri ne olmuştu, Çin gençliğinin anti-emperyalist geleneği-geçmişi niçin özenle gözlerden sağlanmıştı, Kongrede gözlenen Markşçılık-Lenincilik'ten fersah fersah uzak ideolojik-politik düzey düşüklüğünün sorumluları kimlerdi? Bu soruları uzatmak her zaman olanaklı. Ve bu sorulara verilen her yanıt Çin'deki, modernleşme adı altındaki gelişmelere alkış tutanların yanılgılarını sergiliyor.

HEDEF DÜNYA SOSYALİST SİSTEMİDİR

Dörtlü modernleşmenin amacı açık. Çin'in askeri olarak güçlendirilmesi. Modernleşmenin, militarizmi körüklemesi, orduyu güçlendirmeyi ilk planda hedef alması bu savı somut olarak kanıtlıyor. Ayrıca hayasızca emperyalist ülkelerle askeri alanda işbirliğine giriliyor. Toplumsal kurumların sözde yeniden işletilmeleri de bu girişimle doğrudan bağıntılı; uluslararası alanda varolan yığın örgütlerinin içlerinde yer almak. Etkinliği yeryüzünde milyonlarca insanı sarmış, saygın uluslararası örgütleri etkisizleştirmek, bölmek. Maoculuğu sarıp sarmalayıp, uluslararası alana bir almaşık olarak çıkarmak. Yıllardır kapılarına uğramadıkları, aleyhlerine her türlü dümeni çevirdikleri örgütleri parçalamak. Bu örgütlerde etkin konumlara sahip bulunan sosyalist ülkeleri karalamak. Maoculuğun bu hedefini iyi saptamak, bu doğrultudaki girişimlerini daha baş langıçta boğmak zorunludur. Bu nedenle maoculuğun gerici-milliyetçi özünü her olanakta sergilemeli ve yer alan değişimlerin asla bu sapık ideolojiden farklı şeyler olmadığını vurgulamalıyız.

BATAĞI KURUTACAK GÜÇ PROLETERYA ENTERNASYONALİZMİDİR

Maoculuk çözümsüzlük batağıdır. Bu batak sadece Çin halkını tehdit etmekle kalmıyor aynı zamanda bölge ve dünya barışı için gün geçtikçe büyüyen bir tehlike oluşturuyor. Emperyalizmle uzlaşma, Kamboçya'daki müdahaleleri, egemen Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti topraklarına saldırı yayılmacı-şoven politikanın uygulamalarıdır. Hangi biçimde olursa olsun ve hangi güleryüzlü maskenin arkasına saklanırsa saklansın maoculuğun özü değişmeyecektir. Çünkü maoculuk çözümsüzdür. Halk kitlelerine verecek hiç bir şeyi yoktur. Sapıktır, hastalıklıdır. Suni girişimlerle yaşaması belki biraz uzar ama ölüme mahkûmdur. Maoculuğun suni solunumla yaşatılması girişimlerine iyiniyetle yaklaşmak saldırganlığa, cinayetlere ortak olmak demektir. Bu belayı yeryüzünde ulaşabildiği her yerden söküp atacak güç, ilerleme düşmanlarının tepesine inmiş ve insanlığın karşılaştığı sorunları dize getirmiş olan proletarya enternasyonalizmidir. Dünya devrimci güçlerinin; dünya sosyalist sistemi, kapitalist ülkeler işçi sınıfı ulusal kurtuluş hareketlerinin dinamik birliğidir. Vietnam'dan Şili'ye halklarla dayanışma, daha iyi bir dünya için savaş bu birliğin güçlendirilmesinden geçer.

MAHKEMEYE ÇIKARILMADAN 5 AY GÖZALTINDA TUTULAN İGD BATMAN ŞUBE BAŞKANI ŞERİF BAYRAM :

«Kürt ve Türk Gençliğinin Ortak Savaşımı Egemen Güçleri Korkutuyor»

İYG — Yaklaşık 5 ay tutuklu kaldınız. Gözaltına alınmanızın ne-denini ve bu 5 aylık süre içerisinde başınızdan geçenleri anlatır mısınız?

Şerif Bayram — Doğu illerinin sıkıyönetim kapsamına alınmasıyla birlikte emekçi halkın, demokratik örgütlerin üzerindeki baskılar yoğunlaştırıldı. Bunun sonucu, İGD Batman Şubesi düşman kampına saldırıyı andırır biçimde arandı, şubenin altı üstüne getirildi. Şubede bulunan bazı yayınlar öne sürülerek, 16 Mayıs günü, dernek başkanı olarak beni gözaltına aldılar ve Komando Birliğine götürdüler.

Burada yoğun bir soruşturmaya girişildi. Başta da belirttiğim gibi, gözaltına alınmamın nedeni, şubede bulunan sözümona yasak yayınlardı. Ama sorgulama sırasında bu gerekçenin sözü bile edilmedi. Soruşturma çok daha değişik ve provakatif yönlere kaydırıldı. İpe-sapa gelmez bir sürü suçlamalar yöneltildi. Bunlar arasında, Nevroz ile ilgili bombalı bir pankartın asılması; çeşitli kişilere silah sağlamak ve dağıtmak; Polislerin evlerinin kurşunlanması; «dışarıdan» para almak ve bu parayı dağıtmak, vb. yer alıyor. Bu suçlamalara paralel olarak şu soruları yöneltmeyi hiç eksik etmediler: «Kimden emir alıyorsun? Örgütü kimler yönetiyor?»

Sorgulama sırasında uyguladıkları yöntemler de oldukça ilginç. Bir yandan daha ince ve yumuşak (!) yöntemler kullanılıyor. Yalan ve uydurma haberlerle psikolojik baskı altına alınmak, suçu kabullendirmek isteniyor. Evimize baskın yapıp, babama «oğlun evde silah bulunduğunu itiraf etti, bize yerini göster» diyorlar. Veya bana «evimizde silah bulduklarını» «bunun için daha fazla direnmememi, herşeyi «itiraf» etmemi tavsiye ediyorlar. Kuşkusuz, sürekli falakaya yatırmak, dayak ve küfür, en geçerli olan yöntem. Buna bir de jandarmaların keyfi dayak atmalarını da eklemek gerekir.

Bu sorgulama üç gün boyunca aralıksız sürdü. Sonunda bir sonuç alamayacaklarını anlamış olacaklar ki, işkence ve sorgulamaya son verdiler. Daha sonra, Siirt'e, oradan da Diyarbakır'a gönderildim. Savcılıktaki sorgulamalar da aynı noktalar üzerinde sürdürüldü. Mahkemeye çıkarılma yolundaki her isteğim, «sorgulama devam ediyor», «dosyan henüz tamamlanmadı» gibi sudan gerekçelerle geri çevrildi. 5 aylık bir süre sonunda, mahkemeye bile çıkarılmadan serbest bırakıldım. Böylece dayak ve işkence, çok kötü koşullar altında geçen 5 aylık bir süre sona erdi.

İYG — Batman faşist MHP'nin varlık gösteremediği yörelerimizden biri. Ayrıca, demokrasi güçleri oldukça ileri mevziler elde etmiş bulunuyor. Bu durumda saldırılar, baskı ve terör ne gibi özellikler gösteriyor?

Şerif Bayram — Söylediğiniz gibi, Batman MHP'nin adımını atamadığı, işçi sınıfının yoğun olduğu bir yer. İşçi hareketi burada hızlı bir gelişme süreci içerisine girmiştir. Dal, budak salmaktadır. Türkiye ilerici gençliğinin yığınsal örgütü İGD Batman'da kalıcı ve güçlü bir örgütlenmeye sahiptir. Gerek gençlik hareketleri arasında, gerekse genel olarak eylem birliği yolunda olumlu adımlar atılmaktadır.

Bunun doğal sonucu olarak saldırıların, baskı ve terörün sivri ucu işçi sınıfına, eylem birliğinden yana güçlere yöneliyor. Örgütlü kesimleri hedef alıyor. Sınıf ve kitle sendikacılığının gelişimi engellenmek isteniyor. Örneğin sendika şubelerinin seçimleri yaptırılmıyor, şantiyelere işyerlerine aralıksız yapılan baskılarla sınıf bilinçli işçiler, militanlar gözaltına alınıyor. Eylem birliği çalışmaları baltalanıyor, ortak eylemler anında dağıtılıyor. Özellikle her hangi bir demokratik örgüte üye kişiler, hiçbir gerekçe gösterilmeksizin gözaltına alınıyor ve uzun bir süre bırakılmıyorlar. Aralarında İGD Siirt Şubesi yöneticilerinin de bulunduğu 7 arkadaşımızın 3 aydır gözaltında bulundurulması bu gerçeği doğruluyor.

Yeri gelmişken, sıkıyönetimcilerin Apocu'lara karşı tavırlarına da değinmek isterim. Bunların, Apo'cu denilen karanlık terör şebekelerine karşı tutumları oldukça farklı. Burjuva propagandacılarının ve tekelci basının yoğun «Apocu düşmanı» yaygaralarına rağmen, bunlara karşı doğrudan saldırı ve baskılar sözkonusu değil. Apocu denilen bu grup feodal beylerin desteğini alıyor. Terörist hareketleri ve neden oldukları provakasyonlar onlara inanmış tabandaki unsurların istemleriyle çelişiyor. Bu çelişki derinleşiyor ve özellikle bazı şeflerin deşifre olması, gizli servisler ve burjuvazi ile ilişkilerinin ortaya çıkması halkın geniş tepkisine yol açıyor. Dikkatle bakıldığında, yakalanan ya da gözaltına alınan kişilerin, çoğunlukla halkın nefretini üzerine toplayan unsurlar olduğu görülür. Yakalanan bu kişiler bir yönüyle korunmuş oluyorlar.

İYG — Bugün, baskı ve terör sonucu, Doğu illerindeki genel görüntü nasıldır?

Şerif Bayram — Doğu illerinin bugünkü görünümü, eğer bir benzetme yapmak gerekirse, adeta halka karşı açılmış bir harb durumunu andırmaktadır. En koyu yöntemlerle uygulanan ulusal ezgi, ırkçı-şoven baskılar, horlama ve küfür halkın günlük yaşamı halini almıştır. Bugün, azılı Kürt düşmanı resmi ve sivil görevliler, Komando birlikleriyle kentleri, köyleri basıyorlar; halka gözdağı vermeyi amaçlayan şoven gövde gösterileri yapılıyor. Hemen hemen her şehrin, ilçelerin, köylerin giriş ve çıkışlarında aramalar aralıksız sürdürülüyor. Hava karardıktan sonra hiç kimse sokağa çıkamıyor adeta ilân edilmemiş bir sokağa çıkma yasağı var.

Ama bütün bunlar bir yanıyla emperyalizmin, egemen güçlerin Kürt halkının uyanışından duydukları korkuyu yansıtmaktadır. Onların korkusu, Kürt emekçilerinin, gençliğinin Türkiye işçi sınıfının anti-emperyalist, anti-faşist, anti-tekelci, anti-feodal savaşımına giderek daha geniş olarak katılmalarındandır. Onların korkusu, Türk ve Kürt halklarının eylem alanlarında güçlenen ortak savaşımındandır. İnsanlık dışı uygulamalar, ırkçı-şoven baskılar bunun içindir. Korkuyorlar, korksunlar, korkacaklar!... Ama, korkunun acele ne faydası olabilir ki...

EMPERYALİZME VE FAŞİST TEHLİKEYE KARŞI GENÇLİĞİN EYLEM BİRLİĞİ İÇİN İYG'Yİ OKU, OKUT, YAY!

ULUSAL BASKIYA SON! ZORDESTÎYA NETEWÎ RA BES!

GEVAŞ'TA TUTUKLANAN 18 İGD ÜYESİ SERBEST BIRAKILMALIDIR !

14 Ekim seçimlerinin hemen ertesinde, faşist saldırılar ve polisin keyfi davranışları Van'da ve çevresinde de arttı. Türk ve Kürt gençliğinin savaş örgütü İGD'nin, anti-emperyalist, anti-faşist, anti-şovenist savaşımında edindiği kazanımlar egemen güçlerin uykusunu kaçırdı, kaçırıyor. «Faşizme Karşı Savaş Kampanyası»nda yapılan (25 Ağustos) anti-faşist yığınsal miting işbirlikçi tekelci burjuvazinin korkusuna bir yenisini daha eklerken, faşist polisler de yığınsal gösteriye saldırdı. Saldırısı fayda etmedi. Bu kez, gösteriye katılan tüm memur ve işçilere, işverenler baskı yapma yolunu tuttu. Bu da sökmedi. Ardından miting tertip komitesini «bölücülük yaptınız» gerekçesi ile sorguya aldılar. Ancak bu da fayda vermedi. İGD korkusu bir karabasan oldu onlar için. Ve saldırılarını daha da planlı yürütmeğe başladılar. Dernek binasının sahibini dolaylı yollardan tehdit ederek, binadan çıkmamıza yol açtılar. Bununla çalışmalarımızın duracağını sanıyorlardı akıllarınca.

Saldırı zinciri, Türkiye gençliğinin sesi, gözü, kulağı İYG'yi satan arkadaşlarımızı, İYG'lerimizle 1. şubeye götürmekle devam etti. Sudan gerekçelerle gazetemize el koydular. Ardından «sizde bildiri var» gerekçesiyle arkadaşlarımızı yol ortasında aramaya başladılar. Bundan da birşey çıkaramadılar. Çünkü artık karşılarında yalnızca gençlik heyecanıyla değil, aynı zamanda sınıf pusulası ile savaşım veren bir örgütlü güç vardı.

28.10.1979 tarihinde İGD Gevaş temsilciliğinde yapılan bölge seminerimiz Van'daki sicilli faşist polislerle birlikte, faşist komiser Hasan Yeni tarafından basıldı. Bu yetmiyormuş gibi Gevaş Karakolu jandarmalarını da devreye sokup MYK yedek üyesi ve eğitim sorumlusu Mustafa Alagöz ve eğitime katılan 17 arkadaşımız sorgusuz karakola götürüldü. Dernek binasındaki yayınlara çöp kutusundaki yırtık kâğıt parçaları dahil el kondu.

Karakolda arkadaşlarımıza hakaret edildi. İşkence yapıldı. Arkadaşlarımızın durumunu öğrenmeye giden temsilci Nahit Aslan da tutuklandı. Ardından YK üyesinin evi basılarak tutuklandı. 4 gün boyunca Gevaş'da terör estirildi. Sivil ve resmi polis, tüm arkadaşlarımızın evlerini gözaltında tuttu. Hasan Yeni ve arkadaşları tarafından hazırlanan zabıtlar zorla arkadaşlarımıza imza ettirilmeye çalışıldı. Ve 141-142'den yargılanmak istemi ile arkadaşlarımız tutukevine gönderildi.

Bu yaptıklarının yanısıra arkadaşlarımızın paralarına bunlar «Rusya'dan geliyor» diye el koymaya çalışıyorlar.

Onlar da biliyorlar ve bilmelidirler ki; faşist baskılar ilerici gençlik hareketini yıldıramıyacaktır!

Yapılan bu polisiye teröre boyun eğilmeyecek, hesabı sorulacaktır!

Bilmelidirler ki bu uygulamalar kinimizi artırıyor, bizi biliyor.

Yaşasın Türk ve Kürt gençliğinin yığınsal örgütü İGD!

Van'dan İlerici Gençler

Ulusal baskıya karşı savaş birliği için ileri!

- Ulusal baskılara son! Kürt halkına ve ulusal azınlıklara hak eşitliği, ulusların kendi yazgılarını özgürce belirleme hakkı!

- Zordestiyên netewî ra bes! Gelê Kurd ra û netewiyên kêmasî ra wekheviya heq netewayan ra biazadî pêkanîna heqqê xwe yê eninivîsinê!

Emperyalizmin, işbirlikci tekelci burjuvazinin Türkiye Kürdistanına yönelik politikasının temelini ulusal baskı, ırkçı-şoven kırımlar ve zorla özümseme oluşturmuştur. Bu politika, zamana ve duruma göre çeşitli biçimlerde yürütülmüş, yöntemler değiştirilmiş, ama özü ve temeli aynen korunmuştur. Kürt halkının varlığı bile tanınmamış, Türkiye Kürdistanı'nda en doğal insan hakları barbarca ayaklar altına alınmıştır. Kürt halkı üzerinde en koyu bir biçimde uygulanan zulüm ve terör, Kürt dili ve kültürü üzerindeki baskı ve yasaklamalar aralıksız sürdürülmüştür.

Bu politika, Kürt halkının uyanışını bastırmanın zorla «Türkleştirmenin» bir silahı olarak kullanılıyor; amacı, Kürt emekçilerinin ulusal ezgiye, zorla özümsemeye karşı, hak eşitliği ve demokratik özgürlükleri için verdiği savaşımı boğmaktır. Türkiye işçi sınıfının, halkımızın savaşımını ezmek, Türk ve Kürt halklarının savaş birliğini baltalamak, halklar arasına düşmanlık tohumları ekmektir. Bu açıdan bakıldığında, Kürt halkına yönelik baskılar, zulüm ve terör, Türkiye'nin politik yaşamının bir barometresi niteliğindedir. Emperyalizm, işbirlikçi tekelci burjuvazi bunalımların derinleştiği demokrasi savaşımının yükseldiği dönemlerde ekonomik-politik bunalımı asmanın, faşizme tırmanışın bir aracı olarak, «bölücülük», «Kürtcülük tehlikesi» sahte yaygaraları altında Kürt halkı üzerindeki saldırılarını yoğunlaştırır, baskı ve zulmü arttırır; her iki halktan emekçilerin arasına anlaşmazlık tohumları saçmaya büyük önem verir; şovenizmi, milliyetçiliğin her türlüsünü körüklemeye çalışır. Kürt halkına yönelik provakosyonlarla faşizme tırmanışın ortamını hazırlamaya çalışır.

Son aylarda, faşizme kapı aralama çabalarıyla birlikte, Türkiye Kürdistanı üzerindeki baskı ve provakasyonlarda hızlı bir artış görülmektedir. En başta gerici tekelci basın «bölücülük» yaygaraları ile yoğun bir şoven kampanya başlattı. «Bölücülük», «Kürtçülük» gibi konular basının manşetlerinden inmiyor. Burjuva ve gerici propagandacılar herzaman hatırlatmayı pek sevdikleri «Bölücülük tehlikesini» artık ağızlarından düşürmez oldular. Ağızlarını her açışlarında ilk çıkan kelime, «bölücülük» oluyor. Diğer yandan CİA güdümlü, emperyalizmin desteğindeki terör örgütleri, Apo'cu denilen karanlık çeteler, yoğun olarak öne sürüldü. Bunlar eliyle Kürt halkına karşı yoğun bir saldırıya geçmenin ortamını hazırlayan provokasyonlara girişildi. Etkili ve yetkin çevrelerin Doğu illerine «ziyaretleri» arttı, sözümona «askeri tatbikatlar» daha sık yapılmaya başlandı. Bunun sonucu sıkıyönetim, MHP yanlısı sivil ve resmi görevliler, Kürt halkına karşı yürütülen baskı ve terörü arttırdılar. Doğu'da kentler, kasaba ve köyler silah arama bahaneleriyle basılıyor; halka karşı şoven gövde gösterileri düzenleniyor, emekçilere gözdağı verilmek isteniyor. Kürt demokratları, ilericiler, sosyalistler sudan gerekçelerle gözaltına alınarak işkenceden geçiriliyor.

Kürt halkı üzerindeki saldırılar ve şoven kampanyalarda dikkati çeken bir nokta, bütün bunlarda anti-komünizm ve anti-sovyetizm ögesinin gittikçe daha ağır basmasıdır.

Kürt halkı üzerindeki saldırılar ve şoven kampanyalarda dikkati çeken bir nokta, bütün bunlarda anti-komünizm ve anti-sovyetizm ögesinin gittikçe daha ağır basmasıdır. Burjuvazinin propagan da araçları «TKP'nin bölücülük yaptığını» yaymak için olağanüstü bir çaba harcıyorlar. «Bölücülük» yaygaraları anti-komünizm propagandası ile atbaşı yürütülüyor. Anti-komünizm ve anti-Sovyetizmin önemli bir aracı da Pekinci maoculardır. Maocular, Kürt ulusal sorununa Ortadoğudaki Amerikan, NATO çıkarları, Pekin'in hegemon ya planları açısından bakıyorlar. Bu politika ulusal kurtuluş hareketlerine, halkların ulusal baskı ve sömürüden kurtulma savaşımına ihanetten başka bir anlam taşımıyor.

Bugün maocular burjuva gericiliği nin ağzıyla «Doğu'da Sovyet ve TKP kışkırtmalarından», «TKP'nin bölücü faaliyetlerinden» söz ediyorlar. İhbarcılık, CİA ve SAVAK ajanlarıyla işbirliği, maocuların çalışmalarının vazgeçilmez yöntemlerini oluşturuyor.

Gelişmeler artık şu gerçeği iyice ortaya çıkarmıştır: Bunlar her ne pahasına olursa olsun komünist lerle Kürt demokratlarının, ilericilerin ve sosyalistlerin eylem birliğini engellemeyi, Türk ve Kürt halklarının işçi sınıfının öncülüğündeki savaş birliğini boğmayı amaçlamaktadır. Bu da doğal ve anlaşılır bir şeydir. Çünkü Kürt halkı üzerindeki baskı zincirlerini kıracak, emperyalizmin, gericiliğin kanlı-karanlık, şoven kırım planlarını boşa çıkartacak güç böylesi bir savaş birliğidir. Türk - Kürt ve tüm ulusal azınlıklardan emekçilerin Türkiye işçi sınıfı önderliğindeki ortak savaşıdır. Ancak Komünistlerin, Kürt demokratlarının, ilerici, yurtsever güçlerin eylem birliği burjuvazinin saldırılarını geriletebilir, «bölücülük» yaygaralarının gerçek yüzünü ortaya koyabilir. Burjuvazinin, gericiliğin eylem birliği doğrultusundaki en küçük bir gelişmeye azgınca saldırmaları, böylesi bir birliğin ne denli büyük bir önem taşıdığını kanıtlıyor. Aynı şekilde, Kürt halkına yönelik saldırıların, baskı ve terörün özellikle eylem birliğinden yana güçlere yöneltilmesi bir rastlantı değildir. Bunun temelinde egemen güçlerin eylem ve cephe birliğinin güçlenmesinden duydukları sonsuz korku, birliğin ve ortak savaşımın kendileri için taşıdığı tehlikenin bilincinde olmaları yatar. Bu nedenle burjuvazi, Türk ve Kürt halklarının savaş alanlarında gelişen eylem birliğini boğmaya çalışır, saldırıların sivri ucunu birlikten yana tutum takınan politik hareketlere yöneltir.

Burjuvazinin saldırılarının en çok yoğunlaştığı toplumsal kesimlerden birisi de gençliktir. Gençlik kitlelerinin ulusal baskıya karşı derin nefretleri sömürülmek; ters konumla çekilmek isteniyor. Ama tüm çabalara karşı, Kürt gençliğinin işçi sınıfının yolundan yürümesi engellenemiyor. Gençlik hareketleri arasında eylem birliği doğrultusunda, somut, kalıcı adımlar atılıyor. Gençlik hareketleri arasındaki böylesine olumlu gelişmeler, genelde eylem birliğinin sağlanması için güçlü etkilerde bulunuyor. Emperyalizmin, işbirlikçi burjuvazinin, Kürt beylerinin genç liğe saldırılarının temel nedeni bu dur.

Haklarında yoğun yaygaralar kopartılmasına rağmen Apo'cu gibi karanlık terör şebekelerinin üzerinde ciddiyetle durulmaması; tam tersine, eylem birliğinden yana güçlere karşı saldırıların yoğunlaştırılması anlamlıdır. Bundan herkesin, ilerici güçlerin, Kürt demokratlarının önemli dersler çıkarmaları gerekir. Kuşkusuz çıkartılacak en önemli ders, eylem birliğini geliştirmenin öneminin ve zorunluluğunun bilincine varmak olmalıdır.

Günümüzde, bu zorunluluğun üzerinden atlayan birliğe yanaşmayan tüm siyasal hareketler bağırlarında boydan boya bir çelişki taşımaktadırlar. Bu çelişki, eylem birliğine yanaşmayan ve zarar veren tutumlarla, tabandaki halk güçlerinin birlik istemleri arasındadır.

Kürt halkı üzerindeki ulusal baskı, ırkçı şoven kırımlar emperyalizmin işbirlikçi tekelci burjuvazinin Türkiye işçi sınıfına, halkımıza karşı saldırılarından ayrı düşünülemez. Düşman ortak, istemler, savaş hedefleri ortaktır. Kürt halkı ulusal baskının son bulması, hak eşitliği ve demokratik özgürlükleri için savaşıyor. Faşist tırmanışın durdurulması, MHP ve ÜGD'nin kapatılması için savaşıyor. Kürt köylüleri toprak ve özgürlük istiyor. Bunlar Türkiye işçi sınıfının halkımızın istemleridir. Bunlar, Türk ve Kürt emekçilerinin savaş birliğinin temelini oluşturur.

Türkiye işçi sınıfının öncü savaşkan kolu, Türk ve Kürt halkının emperyalizme, faşizme ve gericiliğe karşı savaş birliğini savunuyor. Ulusların kendi yazgılarını kendisinin belirleme hakkı konusundaki Leninci ilkeleri savunuyor. Yalnızca savunmakla da kalmıyor, Kürt halkı üzerindeki ulusal baskıya son vermenin bu hakkı özgürce kullanabilmenin koşullarını yaratmak için, sosyalizmi kurmak için savaşıyor. İşçi sınıfının Leninci partisinin bu savaşımını karalamaya, Leninci politikası konusunda kuşku yaratmaya çalışan her tür saldırılar sonuçsuz kalmaya mahkumdur. Çünkü komünistler ulusal ezginin en büyük düşmanları dır. Hak eşitliğinin, ulusların kendi yazgılarını özgürce belirleme hakkının en kararlı ve ilkesel savunucuları yine komünistlerdir.

Türkiye işçi sınıfının öncü savaşkan kolu, Türk ve Kürt halklarının emperyalizme, faşizme ve gericiliğe karşı savaş birliğini savunuyor. Ulusların kendi yazgılarını kendisinin belirleme hakkı konusundaki Leninci ilkeleri savunuyor. Yalnızca savunmakla da kalmıyor, Kürt halkı üzerindeki ulusal baskıya son vermenin, bu hakkı özgürce kullanabilmenin koşullarını yaratmak için, Sosyalizm kurmak için savaşıyor.

İYG'YE YAZI, FOTOĞRAF, HABER GÖNDER! İYG'NİN GÖZÜ, KULAĞI, SESİ OL!

TKP MK'NİN 29 EKİM ÇAĞRISI

Amerikan emperyalizmi, NATO egemen çevreleri, Batı Avrupa'ya orta menzilli nükleer başlıklı yeni roketler yerleştirme girişimleri içindedir. Bu planlar, Avrupa halkları için, barış için büyük bir tehlikedir. Silâhlanma yarışını kızıştırmak, geniş halk yığınlarının sırtına yeni ağır yükler bindirmek. NATO ülkelerinde gericiliğin, işçi sınıfının ve emekçilerin haklarına saldırılarının daha da azgınlaştırılmasına yol açmaktadır.

«Ya artan bir silahlanma yarışı ya barış içinde işbirliği; ya nükleer bir savaş tehlikesi ya askersel yumuşama.» Seçenekler bunlardır.

Böylesi kritik bir durumda Sovyetler Birliği barış ve güvenliği koruma yolunda tarihsel bir girişimde bulundu. SSCB Yüksek Sovyet Prezidyumu Başkanı ve SBKP Merkez Komitesi Genel Sekreteri Leonid Brejnev, Berlin'de Demokratik Alman Cumhuriyeti'nin 30. kuruluş yıldönümünde yaptığı konuşmada bu girişimi açıkladı.

Sovyetler Birliği Orta Avrupa'daki asker ve savaş araçlarının sayısını tek yönlü olarak indiriyor. En önemlisi ABD ve NATO'nun, Batı Avrupa'ya orta menzilli yeni nükleer silahlar yerleştirmemesi koşuluyla, Sovyetler Birliği ülkesinin Batı bölgelerindeki orta menzilli nükleer silahların sayısını indirmeye hazır olduğunu açıklıyor. Bunun yanısıra topraklarında nükleer silah bulundurmayan, bunları almak istemeyen ülkelere karşı hiçbir zaman nükleer silah kullanmayacağını bir kez daha yineliyor. Sonra askersel manevralarla, kara kuvvetlerinin yer değiştirmesiyle ilgili olarak. NATO ülkelerine karşılıklı güven sağlayıcı yeni ve somut öneriler getiriyor.

Sovyetler Birliği'nin öteki sosyalist ülkelerle eşgüdümlü olarak başlattığı bu yeni barış girişimi, emperyalizmin saldırgan çabalarını, bir nükleer savaş tehlikesini önlemek, silahlanma yarışını gemlemek amacını güdüyor. Tüm dünya halklarının yararına somut bir adım oluşturuyor.

Bu girişimin dünyada ve Türkiye'de yankıları sürüyor. L.İ. Brejnev yoldaşın açıklaması, emperyalizmin körüklediği «Sovyet tehlikesi masalı»nın kofluğunu emekçilerin, en geniş barış çevrelerinin daha iyi görmelerini kolaylaştırıyor.

SBKP'nin yürüttüğü ardıcıl Leninci barış politikası ve işçi sınıfının, ilerici güçlerin savaşları sonucu ülkemizde kaba anti-Sovyetizmin etkileri giderek kırılıyor.

Geçtiğimiz yıl Sovyetler Birliği'nden Türkiye'ye tehlike gelmediğini açıklayan eski Başbakan Ecevit, bu önerileri Sovyetler Birliği'nin barışsever tutumunun yeni bir göstergesi, politik yumuşamanın askersel yumuşama ile desteklenmesi yolunda yeni bir katkı olarak değerlendirdi. Türkiye topraklarına yeni nükleer roketlerin yerleş tirilmesinin sözkonusu olmayacağını belirtti.

Bu değerlendirme gerçekçi eğilimler taşımakla birlikte halkımız için yeterli değildir. Türkiye için sorun yalnızca yeni nükleer roketlerin topraklarımıza yerleştirilmemesi değildir. Sorun, orta menzilli yeni nükleer silahların Batı Avrupa'da hiçbir ülkeye yerleştirilmemesidir. NATO'ya bağımlı olan, topraklarındaki atom silahlarının kullanılmasına yalnızca ABD generalleri karar veren Türkiye'nin böylesi korkunç bir tehlikeye, sorumsuz serüvenlere bulaştırılmamasıdır. Gerginliği, bir nükleer harb tehlikesini arttırmak suçuna, ülkemizin ortak edilmemesidir.

Türkiye Komünist Partisi bu nedenle hükümeti, ABD ve NATO-nun Batı Avrupa'ya yeni orta menzilli roketler yerleştirme girişimlerine açık ve kesin olarak karşı çıkmaya, topraklarımızdaki atom silah yığınaklarını kaldırmaya, askersel harcamaları indirmeye çağırıyor.

Bu tarihsel fırsat kaçırılmamalıdır. Sovyetler Birliği ile imzalanan politik belgenin titizlikle uygulanması gereklidir. Bütün komşularımızla iyi ilişkilerin geliştirilmesi, Yunanistan'a karşı kışkırtmalara son verilmesi, silah endüstrisi kurma planlarından, silahlanma yarışından vazgeçilmesi, barışçı bir dış politikanın izlenmesi bu durumda daha da önem kazanıyor.

Avrupa'da askersel yumuşamanın sağlanması için alınması zorunlu geniş kapsamlı önlemleri görüşmek üzere, politik düzeyde genel bir Avrupa Konferansı toplanmalıdır. Bu sorunlar yalnız hükümetin değil, en başta halkımızın kendi dirimsel sorunlarıdır.

Amerikan emperyalizminin ve NATO egemen çevrelerinin ülkemiz ve bölgemiz üstünde artan baskıları, NATO Güneydoğu kanadını güçlendirme, Ortadağu'da yeni saldırganlık blokları çatıştırmak girişimleri hep emperyalizmin gerginliği artırma, silahlanma yarışını körükleme planları ile bağlıdır.

Türkiye Komünist Partisi işçi sınıfını, barıştan yana tüm güçleri emperyalizmin, NATO'nun Batı Avrupa'ya yeni nükleer silahlar yerleştirme girişimlerine karşı topraklarımızdaki atom silahlarını kaldırmak, ağır silahlanma harcamalarını kısıtlamak için yığın hareketlerini güçlendirmeye çağırıyor. Türkiye Komünist Partisi, bu kampanyayı NATO'dan çıkmak, topraklarımızdaki NATO ve Amerikan üslerini söküp atmak, emperyalizme bağımlılığı kökünden kırmak savaşıyla bağlıyor. Türkiye Komünist Partisi, TİP'i, TSİP'i, Kürt demokratlarını, tüm CHP'lileri, ilerici aydınları, yurtsever assubay ve subayları, barıştan yana tüm güçleri bu kampanyada eylem birliğine çağırıyor.

ÖLÜM FÜZELE

ABD emperyalizmi, NATO militaristleri Batı Avrupa ülkelerine 600 kadar nükleer füze yerleştirme girişimlerine hız kazandırıyorlar. Karşı çıkışlara ve hoşnutsuzluğa rağmen NATO Nükleer Planlama Grubu'nun toplantısı da bu yönde bir görüşe vardı. 12 Aralık'ta Brük sel'de toplanacak olan NATO Konseyi bu girişimi kesin karara bağlayacak.

Bu girişim dünyada barış için, Avrupa'da güvenlik için büyük bir tehlikedir. Sovyetler Birliği ve bağlaşıklarının doğrudan doğruya kendilerini hedef alan ve savunma sistemlerine yeni ve ağır harcamalar getirecek olan böylesi bir girişim karşısında sessiz kalacakları düşünülemez. Onların barış için yoğun çabaları, bu girişimin uygulanmaya konması, nesnel olarak çok tehlikeli bir nükleer silahlanma yarışına girilmesi sonucunu kaçınılmaz kılabilir. Açıktır, böylesi bir silahlanma yarışı dünyada savaş tehlikesini daha da büyütür.

Neye dayandırılıyor bu harpçı girişim? Hep o eski «Sovyet Tehditi» yalanına. Bu yalan bin kez yırtıldı, bin kez yırtılıyor. Aklı başında bir insan, Sovyetler Birliği'nin barışçı politikasının, Avrupa'nın 30 yıldan fazla bir zamandır barış içinde yaşamasında oynadığı rolü gözardı edebilir mi? ADC'nin 30. kuruluş yıldönümü nedeniyle yaptığı tarihsel konuşmada Leonid Brejnev, bu barışçı politikanın somut önerilerini sunmadı mı? Brejnev, tek yanlı olarak ADC'den bin tank ve 20 bin asker çekeceklerini, Batı Avrupa'ya yeni nükleer silahlar yerleştirilmemesi koşuluyla, bu türden silah sayılarını artırmayacaklarını, topraklarında nükleer silah bulundurmayan ülkelere karşı bu silahları kullanmayacaklarını açıkladı. Karşılıklı güveni pekiştirecek bir dizi öneride daha bulundu. Silahsızlanma yolunda her öneriyi görüşmeye hazır olduklarını yineledi.

Bu öneriler demokratik dünya kamu oyu ve barışsever insanlık tarafından bü yük bir hoşnutlukla karşılandı. Etkin destek gördü. Önerilerden hoşnut kalmayanlar kimler oldu? NATO elebaşıları ve Pekin yayılmacıları. NATO'cular ilk şaşkınlıklarından sonra, yine silahlanmaya devam dediler. Önerileri görmezlikten geldiler, önemsiz göstermeye çalıştılar. Bin tank ve 20 bin asker ne ki? Bu bizim silahlanmamızı engellemez dediler. Sözümona karşı barışçı öneriler öne sürdüler. İşe yaramaz, hurda silahlarını çekeceklermiş! Bir de uyduruk bir yalan sürdüler. Şu veya bu ülkenin NATO'dan çıkmasını istiyor diyerek, Sovyetler Birliği NATO üyesi ülkelerin içişlerine karışıyormuş havası yaratmaya çalıştılar. Peki, Avrupa gezisinde Çin Başbakanı Hua ne yaptı? Sovyetler'e karşı birliğin güçlendirilmesi gereğinden söz etti, NATO'nun silahlanma programını destekledi.

Bütün bunlar açıklıkla gösteriyor ki, anti-Sovyetizm şampiyonları geçmişten bir kez olsun ders almak istemiyorlar. Eğer sosyalizmin ilk filiz verdiği Lenin'in ülkesi yenilseydi, İç Savaş'ta tozu dumana katan emperyalizmin işgal kuvvetleri tarafından, bu filizi sökmek için her

şeyini ortaya döken Hitler faşizmi tarafından yenilirdi. Kaldı ki, o günler çok gerilerde kaldı. Bugün sosyalizm yaşamın her alanında üstün ve belirleyici güç durumundadır. O gün yapılamayanı, bugün yapmaya kalkmak, açıkçası ateşle oynamaktır, olmayanı «olur» yapmaktır.

ÜLKEMİZ BU SUÇA ORTAK EDİLMEMELİDİR!

İşçi sınıfımızın Leninci öncü Partisi yaptığı bir çağrıyla, halkımızı, işçi sınıfını, barıştan yana tüm güçleri, NATO başlarının bu tehlikeli girişimine karşı çıkmaya çağırdı. Ülkemizin böylesi bir suça ortak edilmemesini istedi. Barış Derneği Gnl. Bşk. Mahmut Dikerdem yaptığı bir açıklamada şöyle dedi: «Silahlanmaya son vermek günümüzde büyüklüğü coğrafi konumu, sosyo-politik sistemi, yandaş olduğu gruplaşmalar ne olursa ol sun, her devletin sorumluluğu ve görevidir. Bu nedenlerle, tüm devletlerin katılacağı bir dünya silahsızlanma konferansı ivedilikle toplanmalıdır. Böylesi bir forumun kararları bütün hükümetler için bağlayıcı olmalıdır.»

Bugün ülkemizde faşist tehlikeye ve teröre karşı kıran kırana bir savaşım

ÖLÜM FÜZELERİ TÜRKİYE'Y

...ERİNE HAYIR!

sürüp gidiyor. Böyle zorlu bir savaşım içindeyken, barıştan ve silahsızlanmadan niye bu kadar çok söz ediliyor diye sorulabilir. Silahsızlanma ve barış üzerine böylesine çok söz edilmesi boşuna değildir. Çünkü barış, tek tek kişilerin, tek tek devletlerin sorunu değil, bütün insanlığın sorunudur. Bundan da öte, ülkemize faşizmin kara bulutlarını çökertmek isteyenler güçlerini ABD emperyalizminden, NATO militaristlerinden bulmaktadırlar. NATO başlarının harpçı planlarının geriletilmesi, ülkemizde faşist tehlikenin üstesinden gelme olanaklarını genişletecektir.

GENÇLER, YAŞAMA HAKKINIZI, GELECEK HAKKINIZI SAVUNUN!

Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu bir bildiri yayınlayarak dünya gençliğini emperyalizmin harpçı planlarına karşı savaşmaya çağırdı. Bildiride şöyle deniyor:

«DDGF tüm üye ve dost örgütlerini, demokratik gençliği ve dünyanın bütün barışsever güçlerini, nükleer silahlanmayarışının niteliksel olarak yeni ve en tehlikeli raundunu önlemek için, çok yönlü eylemler, politik toplantılar, kitle gösterileri, basın toplantıları düzenlemeye Avrupa devlet başkanlarına toplanılmış imzalarla çağrılar göndermeye çağırıyor.

«Sizi, harp stratejicilerinin uğursuz planlarını önlemeye çağırıyoruz.

«Dünya demokratik gençliği, silahsızlanma alanında somut adımları desteklemek için, devletler arasında karşılıklı güveni güçlendirmek için yapılacak bu çok yönlü eylemlerin kalıcı barış arzulayan hakların ve gençliğin gerçek çıkarlarına hizmet edeceği inancındadır.»

İlerici Gençler Derneği Genel Sekreteri Alaettin Taş basına yaptığı bir açıklamada, Türkiye ilerici gençliğinin silahsızlanma ve barış uğrundaki savaşımda dünya demokratik gençliği ile omuz omuza olduğunu belirtti. Genç-Öncü de Batı Avrupa'ya nükleer silahlar yerleştirme girişimlerine karşı çıkılmasını isteyen bir açıklamada bulundu.

Bugün ülkemizde ilerici, demokratik, devrimci gençlik örgütleri arasında eylem birliği gelişmektedir. Bu eylem birliği gençliğin çıkarlarını tutarlı biçimde savunmakla somut sorunlarını çözüme kavuşturmak için savaşım yürütmekle ilerler, sınavdan geçer. Bugün gençlik için, silahsızlanma kadar, barışın korunması kadar herzaman güncel ve yaşamsal bir konu daha yoktur. Emperyalizmin harpçı planlarına karşı savaşım eylem birliğinin güçlü bir alanı olmalıdır.

Gençler, yaşama hakkınızı, gelecek hakkınızı savunmak için görev başına! Emperyalizmin harpçı planlarını bozmanın olanakları vardır. Dünya Barış güçleri bu olanağı görüyor. Bunun için Aralık ayı başında tanınmış barış savaşçıları, politikacılar devlet adamları, uluslararası kadın, gençlik, öğrenci örgütleri temsilcileri Brüksel'de toplanıyor. İlerici, yurtsever, demokratik, devrimci gençler, bu olanaklar sizin için öncekine göre daha geniş, daha sonuç vericidir. Bu savaşımda yanınızda barışsever halkımız, güçlü işçi sınıfımız, deneyimli barış savaşçıları var. Elinizde güçlü bir silah, eylem birliği silahınız var. Üstelik, gençlik dinamizminiz heyecanınız, coşkunuz var. Dünya ölçüsünde yükselecek barış sesine, Türkiye'den güçlü sesinizi katın!

PRAVDA BARIŞ SAVAŞIMIMIZA YER VERDİ

Sovyetler Birliği Komünist Partisi yayın organı Pravda 2 Kasım günlü sayısında ilerici demokratik güçlerin İstanbul'da düzenledikleri anti-savaş bir gösteriye sayfalarında yer ayırdı. Yazıda şöyle deniyor:

«İstanbul'da NATO'ya Hayır», «Avrupa'da Yeni Amerikan Roketlerine Hayır» belgileri altında savaş aleyhtarı bir yürüyüş yapıldı. Yürüyüş sonunda yapılan mitingte ulusal demokratik örgütlerin temsilcileri Pentagon'un ve NATO'nun Batı Avrupa ülkelerine yeni nükleer ölüm silahları yerleştirme girişimini kınadılar ve L. Brejnev'in Berlin'de açıkladığı Sovyet barış önerilerini desteklediklerini belirttiler.

DDGF BİLDİRİSİ: "AVRUPA'DA ABD ROKETLERİNE HAYIR"

Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu Bürosu 18 Ekim 1979'da bir bildiri yayınlayarak barıştan yana tüm güçleri, gençleri ve örgütlerini ABD emperyalizminin Batı Avrupa'ya, yeni nükleer roketler yerleştirme girişimini önlemeye çağırdı. Aşağıda bildiriyi tam metin olarak yayınlıyoruz.

«Barış, yumuşama ve silahsızlanma davasına sıkıca bağlı olarak DDGF, son olarak ADC'nin 30. kuruluş yıldönümü sırasında Berlin'de açıklandığı gibi Sovyetler Birliği'nin askeri karşılaşmayı yumuşatacak ve askersel yumuşama ve silahsızlanmaya etkin olarak katkıda bulunacak somut, pratik adımlar atma hazırlığını selamlar ve olumlu olarak takdir eder.

«Bunlar, bu türden silahların batı ülkelerine daha fazla yerleştirilmemesi koşuluyla, orta menzilli nükleer silah miktarını azaltma hazırlığını, Orta Avrupa'dan Sovyet asker, tank ve diğer askeri araçların tek yanlı ve kısmi olarak azaltılması için bir kararı ve bir dizi diğer girişimi içine alıyor.

«Bu öneriler, bütün barışsever güçlerce olumlu değerlendirilmiş, birçok politik lider ve devlet başkanı tarafından desteklenmiş ve devam eden silahsızlanma görüşmelerine yeni ve güçlü bir itkide bulunmuştur. Ve elbette ki, bu alanda gelecekteki çalışmalar için geniş perspektifler açıyor.

«SSCB'nin ardıcıl barış politikasının ve iyiniyetinin bu yeni ve somut ifadesi, Batı'da gerici ve militarist çevrelerin kamuoyuna şantaj yapmak ve yeni tehlikeli bir silah gücüne erişme yolundaki hareketlerini haklı çıkarmak amacıyla, o denli enerjik olarak propagandasını yaptıkları yıpranmış «Sovyet tehdidi» mitinin sahteliğinin tüm insanlığa yeni bir kanıtıdır.

«Militaristlerin dilindeki «yetişmek gerektiği» ve silahları modernleştirme üstüne sözlerin de, ABD'nin batılı müttefiklerini, askersel harcamalarını önemli ölçüde artırmaya, topraklarına Pershing-II ve Cruise tipi ABD orta-menzilli roketler yerleştirmeye zorladığı gerçeğini gizlemek için başvurulduğu da iyice biliniyor. Bu yolla ABD askersel yumuşama yoluna engeller koymaya, Avrupa'da politik yumuşama sürecini dinamitlemeye çalışıyor. Doğal olarak bu hareketler Batı Avrupa ülkelerinde en gerici çevrelerin desteğini almıştır.

«Gelecek Aralık'da Brüksel'de toplanacak NATO dışişleri bakanları Konseyi toplantısında tartışılacak olan bu planlar, silahsızlanma ve yumuşama sürecinin ilerlemesine karşı, gençliğin ve halkların en yaşamsal hakkı olan yaşama hakkına karşı yönelmiştir.

«Bu bakımdan DDGF bütün üye ve dost örgütlerini, demokratik gençliği, dünyanın tüm barışsever güçlerini, nükleer silahlanma yarışının niteliksel olarak yeni ve en tehlikeli raundunu önlemek için, çok yönlü eylemler, politik toplantılar, kitle gösterileri, basın toplantıları düzenlemeye, Avrupa devlet başkanlarına toplanılmış imzalarla çağrılar göndermeye çağırır.

«Sizi harp izleyicilerinin uğursuz planlarını önlemeye çağırıyoruz.

«Dünya demokratik gençliği, silahsızlanma alanında somut adımları desteklemek, devletler arasında karşılıklı güveni güçlendirmek için yapılacak bu çok yönlü eylemlerin kalıcı barış arzulayan halkların ve gençliğin gerçek çıkarlarına hizmet edeceği inancındadır.

«Sizi, BM Silahsızlanma Haftası'nın (24-30 Ekim) düzenlenmesine etkin olarak katkıda bulunmaya çağırıyoruz.

AVRUPA'DA ABD ROKETLERİNE HAYIR!»

İZMİR'DE «ÖLÜM FÜZELERİNE HAYIR!» MİTİNGİ YAPILDI

Birleşmiş Milletler tarafından ilân edilen silâhsızlanma haftası dünya barış ve ilerleme güçlerinin yanısıra Türkiye barış güçlerinin de aktif katılımıyla kutlandı. Yurdun dörtbir yanında miting, yürüyüş, kapalı salon toplantıları düzenlendi. Bu eylemlerin bir parçası da 24 Kasım'da İzmir'de düzenlenen «Ölüm Füzelerine Hayır!» mitingiydi. Emperyalizmin dünyada ve özellikle bölgemizde savaş kışkırtıcılığını körüklediği gerginliği artırdığı günümüzde tüm barıştan yana güçlerin düzenlediği miting ayrı bir anlam kazanıyor. Mitingte İlerici Gençler, İlerici Kadınlar, Liseliler, Devrimci, Sosyalist gençler, çeşitli sendikalar, köylüler, çeşitli demokratik kuruluşlar yer aldılar.

Binlerce ilericinin katıldığı miting boyunca «Ölüm Füzeleri Türkiye'ye Giremez!», «Yaşasın Barış Güçlerinin Birliği», «Üslere El Konsun, Amerika Defolsun!», «NATO'ya Hayır!», «Faşizme Geçit Yok!» Ya İstiklâl ya NATO!» belgileri yükseldi.

Eylem Birliği yolunda önemli bir adım olan mitinge katılan demokratik örgütler, ortak bir deklerasyon yayınladılar. Deklerasyonda silahlanmaya ve ölüm füzelerinin ülkemize yerleştirilmesine karşı ardıcıl savaşılması gereği dile getirildi. Aralık ayında NATO toplantısına katılacak olan Türkiye temsilcisinin emperyalizmin bu emellerine karşı tavır alması önerildi. Deklerasyon mitinge katılanların oyuna sunularak oybirliği ile kabul edildi.

...YE GİREMEZ!

«Devrimci çocuklar»ın seçimleri boykot taktiği

«Dev-Yol», «Dev-Sol» gibi küçük-burjuva devrimci gruplar, «Halkın Kurtuluşu» gibi maocu bozmaları seçimleri boykot ettiler. Seçimlere katılma oranının % 74 gibi yüksek bir orana ulaşması, küçük-burjuva devrimci grupların, maocu bozmalarının seçim taktiklerinin yanlışlığını, seçimleri boykot etmenin iflasını sergiliyor. Ancak sorun bu denli basit değildir. Seçimleri, koşulları dikkate almadan boykot etme taktiğinin ardında Marksizm-Leninizm'in seçimler üzerine saptamalarını, parlamenter savaşımı yadsıma tavrı yatmaktadır. Marksizm-Leninizm'in bu konudaki saptamaları belli başlı 6 ana noktada toplanabilir.

Halk kitlelerinin geniş ölçüde seçimlere katılması herşeyden önce Lenin'in şu saptamasının doğruluğunu bir kez daha göstermiştir: «Parlamentarizm tarihsel olarak zamanını doldurmuştur! Propoganda anlamında bu doğrudur! Ama herkes bilir ki, pratikte ait edilmekten hâlâ çok uzaktır. Onlarca yıldan beri, kapitalizmin tarihsel olarak zamanını doldurduğu haklı olarak söylenebilir; ama bu, bizim, kapitalizm **alanında** uzun süren ve inatçı bir savaşımı sürdürmemizi gereksiz hale getirmez ki. Parlamentarizm, **dünya tarihi** yönünden tarihsel olarak zamanını doldurmuştur; başka bir deyişle, burjuva parlamentarizmi çağı sona ermiştir; proletarya diktatörlüğü **çağı başlamıştır.** Bu yadsınamaz. Ama tarih on yıllarla hesaplanır. Dünya tarihinin ölçütü ile ölçüldüğünde, on yıl ya da yirmi yıl önce olmuş ya da sonra olmuş önemli değildir; bu dünya tarihi açısından yaklaşık hesaplarla bile hesaplanması olanaksız olan önemsiz bir niceliktir. Ama işte bundan ötürüdür ki, pratik bir siyasal sorunda, durum dünya tarihi ölçüsünde değerlendirilince, çok büyük bir teorik yanılgıya düşülmüş olunur.» («Sol» Komünizm, Bir Çocukluk Hastalığı, s. 57) **İkinci** önemli saptama, Lenin'in aynı yazıda belirttiği gibi «ama asıl sorun şu ki, **bizim için** zamanını doldurmuş olan bir **şeyin, sınıf için** zamanını doldurduğuna **inanmamak** gerekir. (ag.y, s.59) Bizim küçük-burçuva devrimcilerimizde böylesi bir hata işlemişlerdir. Kendi öznel istemlerini öne almışlar, halkın eğilimlerini bir yana bırakmışlardır. Lenin'in **üçüncü** saptaması ise şudur: «Yığınların düzeyine inilmemesi gerektiği, bir sınıfın en geri kalmış katları düzeyine inilmemesi gerektiği tartışma götürmez. Senin görevin o katlara acı gerçeği söylemektir. Geri kalmış katların, burjuva demokratik ve parlamenter önyargılarını, önyargı olarak nitelendirmek görevinizdir. Ama aynı zamanda (yalnızca komünist öncüsünün değil) bütün sınıfın bilincinin ve hazırlığının (yalnızca ilerici unsurlar değil) emekçiler **yığının** tümünün bilincinin ve hazırlığının gerçek durumunu **özenle** gözlemek de görevinizdir.» (a.g.y, s. 59) Küçük-burjuva devrimcilerimizin üçüncü hatası budur. «Burjuva parlamentosunu ve bütün öteki gerici kurumları dağıtmaya gücünüz yetmediği sürece, bu kurumlarda çalışmak zorundasınız, **özellikle** hâlâ papaz takımının aldattığı ve kır koşullarının alıklaştırdığı işçiler mevcut olduğu için, bu kurumlarda çalışmalısınız. Bunu yapmazsanız gevezeden başka birşey değilsiniz». (a.g.y, s. 60) Bu da **dördüncü** noktadır. Küçük-burjuva devrimcilerimiz Lenin'in bu saptamasının üzerinden de atlamışlardır. **Beşinci** saptama ise şudur: «Parlamenter oportünizmi lanetlemekle ve parlamentoya katılmayı reddetmekle yetinerek «devrimci duygusunu» ifade etmek pek kolaydır. Ama, çok kolay olduğu içindir ki, bu davranış çetin olan, çok çetin olan bir sorunu çözüme bağlayamaz.» (a.g.y, s. 66) Küçük - burjuva devrimcilerimizin seçim taktikleri Lenin'in bu saptamasına da ters düşmüştür. **Altıncı** ve son saptamayı ise Lenin şöyle belirtmektedir: «Gerici parlamentolardan devrimci amaçlarla yararlanılması gibi çetin bir sorunun üstünden «atlayarak» bu zorluktan «kaçınmayı» denemek tam bir çocukluktur. Hem yeni bir toplum yaratmak istiyorsunuz, hem de gerici bir parlamentoda inanmış, özverili, yiğit komünistlerden kurulu bir parlamento grubu yaratmanın güçlükleri karşısında geriliyorsunuz! Bu, çocukluk değil midir?» (ag.y, s. 67) Aynı soruyu küçük burjuva devrimcisi baylar sizlere soruyoruz: Sizin yaptığınız çocukluk değil de nedir?

Biz söyleyelim. Çocukluk devresi dünyayı tanıma çağıdır. Bu dönemde bilgisizlikten, yaşamayı yeni yeni öğrenmeye başlamaktan kaynaklanan birçok eksikliklerin, hataların olması doğaldır. Ancak küçük-burjuva devrimcilerimizin «çocukluğu» böylesine bir çocukluk değildir. Onlar seçimleri boykot taktiğinin tutmayacağını başından beri biliyorlardı. «Dev-Yol» şefleri seçimleri boykot ederken halkın bu taktiğe katılmasını beklemiyorlardı. Ama, bu durumun hiçte önemli olmadığını, seçimleri boykot taktiğini doğruluğunu ortadan kaldıramayacağını, açık açık önceden savunuyorlardı. «Dev-Yol» şeflerinin tavrının hangi anlama geldiği açıktır. Seçimleri boykot taktiği aslında onların, genel yaklaşımlarının kendi öznel düşüncelerini nesnelin karşısına getirme anlayışlarının bir ürünüdür. Böylesi bir anlayışın ise Marksizm-Leninizm'in inkarı anlamına geldiği açıktır. Seçim sonuçları onların mevcut konumlarının eleştirel bir incelemesini yapabilmeleri için iyi bir fırsattır. Marksizm-Leninizm'e tümden ters görüşlerinin gözden geçirilmesi için yeni bir olanaktır. Ancak küçük-burjuva devrimci şeflerinin bu olanaklardan yararlanacağını sanmıyoruz. Çünkü kafaları öylesine karışıktır ki, kendilerinden, öznel düşüncelerinden başka hiç bir şeyi göremiyorlar. Zaten bizim sözümüz de onlara değildir. Sözümüz tabandaki iyi niyetli devrimcileredir.

ölümsüz düşünceler

Lenin «Komünizmi Öğren» belgisini, 1920'de yarım milyon üyeyi temsilen 602 delegenin katıldığı 3. Komsomol Kongresinde, Gençlik Birliğinin görevleri üzerine yaptığı konuşmasında ileri sürdü.

Delegeler, Lenin'in konuşmasına, çok yalın ve yavaş olarak başladığını anımsıyor. Kürsünün tam kenarında durdu ve dinleyici kitlesine yavaşça seslendi. Hatta konuşması, bir babanın çocuklarıyla yürekten yüreğe konuşmasını andırıyordu. «Yoldaşlar, bugün Komünist Gençlik Birliği'nin temel görevleri üzerine konuşmak istiyorum...» diye başladı.

Dinleyici genç insanlar, İç Savaş'ın günlük vuruşmaları ile heyecanlı, ekonomik yıkım ve ekonominin gereksinimleriyle endişeli ve sabırsız olarak, Lenin'in cephelerde durum üzerine konuşacağını, sanayi ve ulaşımda işlerin nasıl gittiğini özetleyeceğini umdular.

Ve hiç beklemeksizin: Birliğin görevleri... Gerçekten kendileri ne yapılması gerektiğini bilmiyorlar mıydı? Müdahale ve karşı-devrimi kırmalı, genç Sovyet Cumhuriyeti'ni açlıktan kurtarmalıydılar. Onların şaşkınlığına karşılık Lenin'in başka düşünceleri vardı. Ve oldukça farklı bir şey üzerine konuşmaya başladı...

«Gençliğin görevleri... tek bir sözcükte toplanabilir: Öğrenmek.»

Salonu bir şaşkınlık mırıltısı kapladı. Öğrenmek..» Düşmanın azgınca saldırdığı, insanların tifodan öldüğü bir zamanda mı?

1920, Sovyet cumhuriyetinin İç Savaş'tan barışçıl çalışmaya geçtiği bir yıldı. Silahlı vuruşmaların günleri sayılıydı ve Parti geleceğe: Yeni toplumsal sistemi kurmaya bakıyordu. Emekçi halkın böylesi bir kuruluşta hiçbir deneyimi yoktu. Yeni bir sosyalist ekonomi kurulmalıydı, burjuva ahlak sistemi, görenekleri ve alışkanlıklarının temellerinin sökülmesi ve yeni komünist ahlak sisteminin, davranış sisteminin temellerinin atılması gerekliydi. Emeğe ve emek disiplinine karşı yeni bir tavır biçimlendirilmeliydi.

3. Kongredeki konuşmasında Lenin, genç kuşağın ve örgütünün -Komsomol'un tüm bu görevlerin çözüme kavuşturulmasındaki rolü üzerine dikkat çekti.

Lenin'in KGB üyelerine sözünü ettiği yeni toplumsal sistemin, sosyalizmin, hiçbir hazır kadrosu yoktu. Rus işçi sınıfı erki aldığında hiçbir proleter aydını yoktu. Yalnızca, proleter devrimden yana çıkan bir avuç devrimci aydın ve bilim adamı vardı.

3. KGB Kongresi delegeleri üzerine aşağıdaki veriler Komsomol üyelerinin 1920'deki eğitim düzeyini gösterir: Delegelerin yarısı bir ya da iki yıllık eğitim, yaklaşık yüzde 37'si orta öğrenim, yüzde 3'ün biraz üstünde bir bölümü yurtta eğitim ve yalnızca 11 delege yüksek öğrenim görmüştü.

Yeni toplumu başarıyla kurmak için, ülkenin eğitim görmüş kendi erkek ve kadınlarına, modern bilimin başarılarını bilen üretim yöneticilerine gereksinimi vardı. Bundan dolayı Komsomol'un birinci görevi, gençliği bilgi için kampanyaya çekmekti.

«... Gençliğe ne öğretmeliyiz ve gençlik nasıl öğrenmelidir?» Lenin bu soruyu dinleyici kitlesine yönelttikten sonra, onlara soruyu özümseme için zaman veriyormuşcasına sahne gerisine gitti, Daha sonra yeniden öne geldi ve yanıtladı:

«... Komünizme yönelmek isteyen Gençlik Birliği ve genel olarak gençlik komünizmi öğrenmelidir.»

Delegelerin gözleri parladı. Bu, komünist kitapları, gazeteleri ve dergileri okuduğumuz zaman yaptığımız şey mi diye düşündüler.

Fakat öyle görünüyordu ki, Lenin'in aklında başka şeyler vardı. O, komünist formülleri basit ezberleme açısından değil, özümseme açısından düşünüyordu. Geçmiş ve günümüz tarihini, felsefeyi öğrenmek, bütünleştirmek ve incelemek. Ve hepsi bu kadar değildi; tek başına teori yetersizdi.

Komünizm, ne denli yetkin biçimde yazılmış olursa olsun, bir bilim olarak kitaplardan öğrenilemezdi. Bununla birlikte bir insan, iyi bir eğitim görmeksizin, insanlık tarafından yaratılan tüm bilgi hazinesiyle zenginleşmeksizin komünist olamazdı.

Pratik devrimci çalışma açısından düşünmeye alışkan gençliğe seslenirken Lenin, Marksizmin çağdaş bilimsel düşüncenin doruğu olduğunu, halk kitlelerine pratik bir eylem kılavuzu olarak hizmet ettiğini, bizim büyük üstünlüğümüzün teori ve pratiğin, bilim ve emeğin birliğinde yattığını gösterdi.

Birçok yapıtında Lenin, erkek ve kadınların toplumsal bir sistemi değiştirirken, savaşım ve çalışma sürecinde kendilerinin de değişeceğini vurguladı. Bundan dolayı:

«... Komünist Gençlik Birliği

LENİN'İN YAPITLARINI OKU!

OPORTÜNİZME KARŞI SAVAŞ

Marksizm-Leninizm'in temel normlarından birisi de oportünizm in her türüne karşı kesin ödünsüz tutumdur. Oportünizmin her türü Marksizm-Leninizm'e eş değerde yabancıdır ve zararlıdır. Ancak birisi; sağ oportünizm, işçi sınıfı hareketi içinde tarihsel ve sınıfsal anlamda ana tehlike olmaya devam etmektedir. Sağ oportünistlerin işçi sınıfı hareketi içerisinde burjuvazinin ajanları olmaları, Marksizm-Leninizm ile burjuva ideolojisini uzlaştırmaya çalışmaları, her türlü ödünü vermeye hazır olmaları «sağ oportünizm ana tehlikedir» nitelemesinin temelidir. Daha başka bir deyimle; teoride ilkeleri tümden yadsıyan ve esneten sağ oportünizm pratikte sonuna kadar burjuvaziyle uzlaşmadır. Sonuçta sağ oportünizm illeti işçi sınıfının temel çıkarlarını burjuvaziye satan, burjuvaziyle aynı kampta sarmaşan bir ihanet çizgisidir. Lenin sağ oportünist ihanet çizgisiyle tüm yaşamı boyunca savaşmıştır. Bir çok yapıtlarının konusunu sağ oportünizm oluşturmuştur. Lenin'in «sol» oportünistleri eleştirdiği birçok yapıtında bile sağ oportünizme vurması rastlantı değildir. Şu sözler Lenin'indir: «Üstelik, İşçi sınıfı hareketinin tarihi bugün, doğan, büyüyen zafere doğru yürüyen komünizmin bütün ülkelerdeki ilkin ve özellikle (her ülkede kendine özgü özellikler gösteren) «menşevizme» karşı, yani oportünizme ve sosyal-şovenizme karşı; sonra da bunun tamamlayıcısı olarak «sol» komünizm denen akıma karşı bir savaşım döneminden geçmesi gerekmektedir (bu dönem başlamıştır)... (Lenin, «Sol» komünizm Bir Çocukluk Hastalığı, s. 103)

Lenin, Bolşeviklerin hangi evrelerde hangi düşmanlarla savaşarak utkuya ulaştığını çözümlerken aynı konuya değinmiş, sağ oportünizmi baş tehlike olarak belirlemiştir. «Her şeyden önce ve özellikle 1914'te, belirgin bir biçimde sosyal-şovenizm biçimine bürünen ve kesin olarak burjuvazinin saflarına geçen oportünizme karşı savaşarak. Oportünizm, doğal olarak, bolşevizmin işçi hareketi içindeki başdüşmanıydı. Şu anda uluslararası ölçüde gene başdüşmanıdır. Bolşevikler, en büyük dikkatlerini bu düşmana karşı savaşıma ayırmışlardır. Bugün bolşeviklerin eyleminin bu yönü, yurt dışında bile yeteri kadar bilinmemektedir.» (a.g.y. s. 22). Diğer ülkelerde de böylesi bir sürecin izlenmesi Lenin'in saptamalarını doğrulamaktadır.

Sağ oportünizme karşı uzlaşmasız ideolojik savaşım aynı zamanda «sol» oportünizme karşı savaşımın başarıya ulaşmasının temel anahtarıdır. Çünkü sağ oportünist hatalar «sol» oportünizmin gelişmesi için gerekli ortamın yaratılmasına hizmet etmektedir. Lenin bu tehlikeye de dikkati çekmiştir: «Anarşizm, çoğu kez, işçi sınıfı hareketinin oportünist günahları için bir çeşit ceza olmuştur. Bu iki ucube birbirini tamamlamaktaydı.» («Sol» komünizm, Bir Çocukluk Hastalığı, s. 23) sözleri Lenin'e aittir. Bu sözler komünist hareketin oportünizme karşı savaşımımın bir yönünü abartmanın ne derece yanlış olduğunu sergilemektedir. Bu sözler uluslararası işçi sınıfı hareketi içinde sağ oportünizmin baş tehlike olduğu saptamasına ters düşmez. Ama belirli koşullarda, tek tek ülkelerde «sol oportünizmin pratikte baş tehlike durumuna yükselebileceği gerçeğini de dıştalamaz. Nitekim maoizm işçi sınıfı hareketi içerisinde önceleri «sol» oportünist bir çizgi olarak ortaya çıkmıştır. Çin işçi sınıfı hareketi için en büyük tehlikeyi oluşturmuştur. Daha sonraları maoizm emperyalizmle tamamen uzlaşma çizgisine düşmüştür. Maoizmin karşı-devrimci bir görüş olup çıkması «sol» oportünizmin eninde sonunda emperyalizmle aynı kampta buluştuğunun somut bir göstergesidir.

Her iki ihanet çizgisine karşı iki ayrı cephede ama tek ve bütün olarak yürütülen savaşımda bizi bekleyen tehlike sağ oportünizme karşı savaşımı yükseltirken sol konumlara savrulma, ya da «sol» oportünizme yüklenirken sağa kayma tehlikesidir. Bu tehlikeyle karşılaşmamanın biricik yolu ise Marksizm-Leninizm öğretisine, proletarya enternasyonalizmi ilkelerine sonuna kadar bağlılıktır. İkinci büyük tehlike oportünizmin her türü ile savaşıyoruz diye pratik yaşamda kendisini gösterebilen kapıları herkese kapatma, yalıtlanma, uzlaşmanın her türüne karşı çıkmaktır. Bu tehlikeye düşmemek için ideolojik ve politik savaşımın diyalektik biçimde birbirine bağlanması gerekir. İdeolojik konumlarda uzlaşma yoktur. Ama politik savaşımda belirli dönemlerde, belirli koşullarda şu veya bu biçimde uzlaşmaların olması mümkündür. Lenin bu canalıcı konuya dikkat çekmiştir. Bakın «Sol» Komünizm, Bir Çocukluk Hastalığı yapıtında Lenin bu konuda ne diyor: «... 1903'ten 1912'ye kadar, menşeviklerle bazen yıllarca süren yoldaşlık ettik ve aynı sosyal-demokrat parti içinde kaldık, ama onlara karşı proletarya üzerinde burjuva etkisinin ajanları olarak ve oportünist olarak, ideolojik ve siyasal alanda savaşım vermekten **bir an bile geri durmadık.** Savaş sırasında kautskiciler'le sol menşeviklerle (Martov) ve sosyal-devrimciler'le (Çernov, Natanson) bir tür uzlaşma yaptık; Zimmerwald ve Kiental kongrelerine onlarla birlikte katıldık, onlarla ortak bildiriler yayınladık; ama «kautskiciler», Martov ve Çernov'a karşı ideolojik ve siyasal savaşımımızı durdurmadık, onu gavşetmedik...» (s. 78). Lenin'in bu sözlerinden anlaşılması gereken her türlü uzlaşma ve ödüne karşı olmanın bütün taktik yaklaşımları yadsımanın oportünizmin gelişmesine hizmet ettiği görüşüdür.

Ne var ki bu, oportünizmin her türüyle pratik politikada çeşitli alanlarda herzaman uzlaşmanın sağlanabileceği anlamına gelmemelidir. Örneğin II. Enternasyonal oportünizminin günümüzdeki uzantıları olan sosyal demokrat partilerin sağ ve sol kanatlarıyla çeşitli düzeylerde eylem birliği yapılabilir. Yine çeşitli «sol» oportünist grupların çeşitli ülkelerde belirli bir süre için eylem birliği yapılabilmektedir. Ama hiç bir ülkede Garodi, Petkof, Fisher, «Manifesto» vb. oportünist gruplarla eylem birliği yapmak sorunu sözkonusu olmamaktadır. Neden? Çünkü bu gruplar sadece bir oportünist akım olmakla kalmıyorlar; aynı zamanda, işçi sınıfının öncü politik örgütü Komünist Partilerinden kopup, bu partileri doğrudan likide etmek istedikleri için, bunlarla hiçbir düzeyde eylem birliği yapmak mümkün değildir. Sonuç olarak şunu söyleyebiliriz: Politik düzeydeki uzlaşmalarda oportünist akımların özde aynı ama karakteristiklerinin alacalı-bulacalı olacağını gözönünde tutmak gerekir. Fakat özellikleri ne olursa olsun, oportünizmin hiç bir türüyle ideolojik düzeyde uzlaşma olamaz.

---

tüm genç insanlara küçük yaştan başlayarak bilinçli ve disiplinli bir çalışmaya girişmeyi öğretmelidir» dedi.

Lenin, komünizmi öğrenmenin ana unsurunun, halkın ortak çabalarına, çalışma ve yarışmaya katılma olması ve gençlerin öğrenme, yetişme ve eğitimlerindeki her adımın bu katılmaya bağlanması gerektiğine tekrar tekrar işaret etti. Lenin günün durumunu inceledi ve genç kuşağın yaratıcı çabalarının nerede en yararlı olabileceğini somut olarak gösterdi: Gençlik, yıkılmış sanayi ve tarımı onarmaya, ülkenin elektriklendirilmesini geliştirmeye yardım etmelidir dedi. Bu temel görevlere ek olarak, sebzeliklerde çalışmadan, temizliği sağlamadan, yiyecek dağıtmadan ve subotniklere katılmadan da söz etti.

«Ancak her adımınıza bu kuruluşun başarısı açısından bakarsanız, ancak birleşik ve politik bilinçli emekçiler olmak için yapabileceğiniz herşeyi yapıp yapmadığınızı kendinize sorarsanız, Komünist Gençlik Birliği yarım milyon üyesini tek bir emek ordusunda birleştirmeyi başaracak ve yaygın bir saygı kazanacaktır.» dedi.

Lenin, Komsomol çalışmasının içerik ve doğasının yaşama karşı yaratıcı bir yaklaşımı ve gençlerin eylemleri ve tavırlarında ulusa karşı kişisel sorumluluk duygusu geliştirmesini; Komsomol'un, gençlerin toplum yaşamında etkin bir yer almayı öğrendikleri ilk politik eğitim okulu olmasını sağlamaya özen göstermişti.

«Pratik çalışmalarını, üyelerinin öğrenerek, örgütlenerek, birleşerek ve savaşarak hem kendilerini, hem de O'nun önderliğine bakanları eğitebileceği bir biçimde örgütlemek. Gençlik Birliği'nin görevidir; O Komünistler eğitmelidir.»

Lenin Sovyet cumhuriyetinin gençleriyle, savaş arkadaşlarıyla konuştuğu gibi konuştu. O zamanlar cumhuriyet üç yaşından küçüktü. Sovyetler Birliği'nin altmış yaşından büyük olduğu bugün de, O'nun sözleri öneminden hiçbir şey yitirmemiştir ve genç insanlar Lenin'in sözlerini unutmazlar. Fakat, elbette ki, her kuşak içinde yaşadığı zamanın ilkelerini uygular: Bir kuşağın için bu, birinci beşyıllık planın yapım alanlarında çalışmaktı; bir diğeri için, nazi Almanyasına karşı savaş ve Berlin savaşında utkuydu; daha sonra uzak bölgelerdeki yapım projelerine giden ve dünya yörüngesine uzay gemisi fırlatan binlerce coşkulular kuşağı geldi.

Norilsk'ten zamanımızın genç bir insanı Victor Chalov, Lenin'in gençliğe saptadığı ana görevleri nasıl anladığını açıklıyor: «Gerçek bir Komsomol üyesi, sıradan herhangi bir günü ve olayı geleceğin amaçlarıyla bağlı olarak görebilen ve uzun-erimli düşünme yeteneğinde olandır. Böylesi insanları kolaylıkla tanıyabilirsiniz. Partiye bağlılığa yeminlidirler, her zaman daha iyi bir yaşamı araştırır veya onun için savaşırlar ve yeminlerine bağlı kalırlar.»

«Gençlik Birliklerinin Görevleri» Lenin'in gençliğe vasiyetiydi. İçeriğinin zenginliği ve düşüncelerinin derinliği nedeniyle Lenin' in Komsomol 3. Kongresinde yaptığı konuşma haklı olarak Komsomol Manifestosu olarak tanımlanabilir. 1920'lerin Komsomol'unun görevlerini netlikle ortaya koymuş ve aynı zamanda onu izleyen kuşaklar için bir program oluşturmuştur.

(Yukarıdaki yazı Vladimir Lutski'nin «Altmış Yılda Her Zaman Genç» broşüründen bir bölüm olarak alınmıştır.)

OKTOBR DEVRİMİ'NİN 62. YILDÖNÜMÜ YIĞINSAL TOPLANTILARLA KUTLANDI

BÜYÜK OKTOBR'IN DAVASI YAŞIYOR!

Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi kutlamaları, her zaman, kapitalist dünyanın egemen çevreleri için korkulu bir düş olagelmiştir. Çünkü bunlar, Oktobr Devrimi'nin açtığı kapitalizmden sosyalizme geçiş çağında, kendi tarihsel kaçınılmaz sonlarına yaklaştıklarını görmüşlerdir. Oktobr Devrimi onlar için varlıklarının sona ermesini simgeler.

Türkiye egemen çevreleri de bu olgunun dışında değildir. Hiçbir zaman da olmamıştır. Her yıl, Oktobr Devrimi kutlamalarına karşı saldırılar, bir öncekini kat kat aşmıştır. Bu yılki kutlamalara bakmak, bunu anlamak için yeterlidir.

«Tercüman» ve «Hergün» gibi gerici, faşist basın araksız olarak anti-komünizmi, anti-Sovyetizmi kışkırttı. «İhtilâl Provaları»ndan söz ettiler. Sıkıyönetim komutanlıkları için döbeklenen Amerikancı NATO'cu militarist güçler, hiçbir haklı gerekçe göstermeksizin, gerici-faşist güçlerin planlarına uygunluk içinde Oktobr Devrimi kutlamalarının en özverili, en girişken katılımcısı ilerici, yurtsever gençliğin savaşkan örgütü İGD'nin faaliyetlerini durdurdu.

Yurt içinden ve dışından çok geniş kınamalara ve protestolara karşın, bazı güçler, bu açık anti-demokratik uygulama karşısında halâ sessiz kalmakta, benimser bir tutum almaktadırlar. Oktobr Devrimi'nin 62. yıldönümünü kutluyor diye; gençlik haklarını koruyor, sorunlarına çözüm arıyor, istemlerini dile getiriyor diye; gençlik yığınları arasında derin kökler salan, ulusal ve uluslararası alanda hiç kimsenin gözardı edemeyeceği yaygın bir saygınlık kazanan bir gençlik örgütü kapatılıyorsa ve siz buna ses çıkarmıyorsanız, Sovyet devlet adamlarına gönderdiğiniz Ekim Devrimi kutlama mesajınızda içten olduğunuza inanabilir miyiz? Sovyetler Birliği ile ilişkilerin devletten devlete sınırları aşıp, halktan halka uzandığını, geliştiğini söyleyenler; getirdikleri ve hiç ağızlarından düşürmedikleri «özgürlükçü demokrasi»nin bile başına belâ olan Sıkıyönetimin bu anti-demokratik uygulaması karşısında ne düşünüyorlar?

Korkuya düşenler, sessiz kalanlar ve emperyalizme, gerici-faşist güçlere teslimiyetten, bu güçlerin yoğunlaşan saldırılarına yedek güç olma yolunda ilerleyenler bir yana dursun. Halkımız, ilerici demokratik güçler Lenin'in ülkesi ile karagün dostluğunu hiçbir zaman unutmamıştır. Bu dostluk büyük ölçüde ilerici demokratik güçlerin eylembirliği ile kutlanan Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi'nin 62. yıldönümü kutlamaları ile daha pekişmiş, daha güçlenmiştir.

Düzenlenen kutlama toplantıları ve gecelerin yanı sıra, Ankara'da DİSK ve Türk-İş üyesi sendikaların da içinde bulunduğu demokratik örgütler ve kuruluşlar ortak bir basın açıklaması yaptılar. Açıklamada özellikle Sovyetler Birliği'nin son barışçı girişimlerinin desteklendiği vurgulanarak, bu girişimin ülkemiz açısından, bölgemizde ve dünyada yumuşamanın, barışın korunup güçlendirilmesi açısından taşıdığı büyük öneme dikkat çekildi.

Türkiye-Sovyetler Birliği Parlamentolararası Dostluk Grubu Türkiye Grubu Başkanı Tabii Senatör Suphi Gürsoytrak da yaptığı açıklamada iki komşu ülke arasında geliştirilecek iyi komşuluk ve dostluk ilişkilerinin adeta bir barut fıçısına dönen bölgemizde barışın korunmasındaki önemine işaret etti ve bu ilişkilerin, işbirliğinin ilerde daha da gelişeceğine olan inancını belirtti. Bunlardan başka, Sovyet Büyükelçilik mensupları Ankara'da bir basın toplantısı düzenleyerek değişik soruları yanıtladılar. Türkiye - Sovyetler Birliği arasındaki ilişkilerin çok yönlü gelişmesinden duydukları memnuniyeti dile getirdiler.

KNE MERKEZ KONSEYİ ÜYESİ P.TZİMAS:

« OMUZ OMUZA SAVAŞIMI SÜRDÜRECEĞİZ »

Türkiye ilerici gençliğinin konuğu olarak ülkemize gelen ve İzmir'de yapılan uluslararası dayanışma gecesine katılan Yunanistan Komünist Gençliği (KNE) Merkez Konseyi Üyesi P. Tzimas ile gazetemiz muhabirinin yaptığı röportajı aşağıda yayınlıyoruz.

İYG — Sayın Tzimas ziyaretinizle Türkiye ilerici gençliğinin savaşımını ve etkinliklerini somut olarak görme olanağı buldunuz. Bu konuda neler söylemek istersiniz?

TZİMAS — Türkiye'ye, ilerici gençliğe karşı gerici ve anti-demokratik uygulamaların hızlandığı bir zamanda geldim. Herşeyden önce, KNE ve tüm demokratik Yunanistan gençlik hareketinin bu uygulamaları şiddetle kınadığını ve Türkiye gençliği ile dayanışmasını güçlendireceğini vurgulamak isterim. İGD'ye konan yasağın kalkmasını ve demokratik hakların tam uygulanmasını istiyoruz.

Uluslararası dayanışma etkinlikleri ne katılmam bana, Türkiye ilerici gençliğinin bu etkinliğine katkıda bulunma ve onun gür sesi İGD'yi yasaklayacak hiçbir gücün olamayacağı görüşünü açıklama olanağı sağladı.

İzmir'deki geceye katılanların sıcak enternasyonalist duyguları beni çok etkiledi. Bu, Ege denizinin iki kıyısındaki şovenizm ve kin propagandalarının, Yunanistan, Kıbrıs ve Türkiye emekçi Halkını ve gençliğini ortak düşman emperyalizme karşı ortak savaşım yolundan döndüremeyeceğini kanıtlıyor.

İYG — Bildiğiniz gibi emperyalist güçlerin Avrupa ülkelerine yeni nükleer silahlar yerleştirme girişimleri hız kazanıyor. NATO'nun güneydoğu kanadını güçlendirme politikasında Türkiye ve Yunanistan üzerine baskılar, dayatmalar yoğunlaşıyor. Bu bakımdan Leonid Brejnev'in silahsızlanma yolundaki son somut önerileri, ülkelerimiz açısından büyük önem taşıyor. Bu konuda görüşlerinizi öğrenebilir miyiz?

TZİMAS: Emperyalizm özellikle «İran Kalesi»ni yitirdikten sonra bölgemizde baskılarını artırıyor. Bunun açık bir kanıtı Yunanistan'ı 1974'de ayrıldığı NATO askeri kanadına yeniden girmeye zorlaması. Emperyalizm aynı zamanda Kıbrıs'ı bir NATO savaş gemisine dönüştürme yolunda çözüm arıyor. Ülkemize yeni nükleer silahlar yerleştirme girişimleri de açıktır. Böylesi girişimleri bölgemizde barış ve güvenlik için büyük bir tehlike olarak görüyoruz. Bu nedenle, ABD emperyalizminin, NATO militarizminin harbçı planlarına karşı savaşmayı ana görevlerimizden biri sayıyoruz. Bütün demokratik güçleri, bu silahların ülkemize yerleştirilmesine karşı çıkma ve yoldaş Brejnev'in Berlin konuşmasında dile gelen Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerin barışçı önerilerini destekleme konumunda birleştirmek için tüm gücümüzü harcıyoruz. Bu öneriler barış, güvenlik davasına büyük bir katkı olarak ülkemizde geniş destek görmüştür.

İzmir toplantısında, bölgemizde emperyalizmin komplolarına karşı ortak eylemlerimizi güçlendirme, Yunanistan Kıbrıs ve Türkiye genç insanlarının güçlü anti-emperyalist cephesini güçlendirme gereğinde görüş birliğine varıldı. Havana Festivali ve son olarak KNE-ODİGİTİS Festivali sırasında, açıklanan, KNE, EDON ve İGD ortak bildirisine uygun olarak örgütlenen bu somut anti-emperyalist dayanışma eylemlerine yüksek değer biçiyoruz.

İYG — KNE ve Yunanistan gençliğinin çetin bir savaş içinden geçtiğini biliyoruz Bu savaşımın günümüzdeki durumu, sorunları, görevleri nelerdir?

TZİMAS: Yunanistan'da genç insanlar zor durumdadırlar. Ülkemizde ekonomik bunalım derinleşiyor. Enflasyon yüksek. İşsizlik artıyor. Eğitim, sağlık bakımı vb. için sosyal fonlar azalıyor. Ülke ekonomisini AET'e göre düzenleme kararları yaşam koşullarını kötüleştiriyor. Aynı zamanda, emperyalizm, hükümeti NATO askeri kanadına dönmeye ve sosyalist ülkelerle, özellikle Sovyetler Birliği ile işbirliğine yönelik adımlarını asgariye indirmeye zorluyor.

Bu koşullar altında, genç insanların hakları kısıtlanıyor. Gittikçe daha çok genç çalışma ve öğrenim görme hakkından yoksun ediliyor. Anti-demokratik uygulamalarla, kararlarla boykotları, grevleri yasaklanıyor. Üniversite özerkliği polis terörüyle ortadan kaldırılıyor. Gazetemiz Odigitis'e karşı anti-demokratik uygulamalar süregidiyor.

Örgütümüz KNE, demokratik gençlik hareketinin eylem birliğini gerçekleştirmek için ardıcıl savaşmıştır. Bugüne kadar çabalarımızda somut ve önemli sonuçlar elde ettik. Demokratik gençlik örgütleri birçok olayda biraraya geldiler. Bunun en güzel örneklerinden biri Havana Festivaline katılma oldu. Son zamanlarda demokratik gençlik örgütleri askerlik hizmeti süresinin 6 ay azaltılması ve demokratikleştirilmesini isteyen ortak bir bildiride bulundular. Bugün ülkemizde politik durumda köklü bir değişiklik sorunu yükseliyor. Yunanistan gençliğinin anti-tekel, anti-emperyalist birliğinin güçlenmesinin halkımızın anti-emperyalist, anti-tekel birliğinin kurulmasında hatırı sayılır bir rol oynayabileceği inancındayız. Bazı gençlik örgütlerinin hegemonyacı ve dar grupçu tavırlarına rağmen bu doğrultuda çabalarımızı güçlendirme kararındayız.

Bu hafta halkımız, ilerici güçler, demokratik gençliğimiz kahraman politeknik direnişinin 6. yıldönümünü (17 Kasım, aynı zamanda Yunanistan ulusal öğrenci günü) kutluyor. Olay, bütün büyük şehirlerde, her fabrikada, her okulda, her fakültede anti-emperyalist, anti-tekel gösterilerle karşılanacaktır. Yunanistan halkı ve gençliği bu yıldönümünü, ulusal bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme bayrağını yükseltecektir. Yığın gösterilerine katılanlar, ülkemizin NATO'dan ve AET'den çıkmasını, emperyalist askeri üslerin sökülmesini ve yeni silahların yerleştirilmemesini, tekel-yanlısı sertlik ve anti-demokratik uygulamalar politikasına son verilmesini isteyeceklerdir.

İYG — Son olarak Türkiye genç insanlarına ve ilerici gençliğine gazetemiz yoluyla iletmek istediğiniz bir mesaj var mı?

TZİMAS: Yunanistan gençliğinin sıcak dostluk ve kardeşlik duygusunu ve savaşkan dayanışmasını iletmek isterim. Gericiliğe ve faşizme karşı savaşımımızda her zaman yanınızda olacağız; daha geniş dayanışma eylemleri örgütlemek için elimizden gelen herşeyi yapacağız. KNE ve İGD kardeşçe ve yoldaşça ilişkilerini daha da güçlendirme kararındadırlar. Savaşımız ortaktır.

Omuz omuza savaşımı sürdüreceğiz.

İGD ÜYESİ BİR GRUP GENÇ ÇEKOSLAVAKYA'YI ZİYARET ETTİ :

Çek gençliğinden selam getirdik

Aşağıda Sosyalist Gençlik Birliği'nin (SSM) davetlisi olarak 13 - 19 Ekim tarihlerinde Çekoslovakya'yı ziyaret eden İGD üyeleri Naci Sumeli ve Mustafa Dağcı ile yaptığımız röportajı veriyoruz.

İYG — İlk izlenimlerinizin neler olduğunu öğrenebilir miyiz?

Mustafa Dağcı — Benim ilk izlenimim Çekoslovakya ülke yaşamından. Eski ile yeniyi çok iyi bütünleştirmişler. Geçmiş tarih miraslarını çok iyi değerlendiriyorlar. Bir de akla hayale sığmayacak işler yapıyorlar. Öyle ki, altında zengin kömür yatakları bulunan kentlerin yerlerini bile değiştiriyorlar. İkinci önemli izlenimim Hitler faşizminin ülkeye getirdiği vahşet ve Çek halkının barış arzusu. 1942 yılında Lidice'de Almanlar köyün tüm erkeklerini katletmişler. Şimdi köy yeniden kurulmuş, dünyanın dört bir yanından getirilen güller barış sembolü olarak buraya dikilmiş. Faşizmden ençok zarar gören kentlerin anıtları da var.

İYG — Çekoslovakya'da ne gibi görüşmeleriniz oldu?

Naci Sumeli — En önemli görüşmemiz, davetlisi olduğumuz Sosyalist Gençlik Birliği Merkez Komitesi temsilcileriyle oldu. Genel olarak bilgi ve deneyim alışverişinde bulunduk. İşbirliğini daha nasıl güçlendirebileceğimiz üzerinde durduk. Kısacası onlar bizi, biz onları daha iyi anladık. Savaşımımıza büyük bir değer biçtiklerini, herzaman dayanışma içinde olduklarını belirttiler. Türkiye ilerici gençliğine dayanış ma selamlarını getirmemizi istediler. Ayrıca, İGD ve SSM arasında ortak bir bildiri de yayınlandı.

İYG — Bize SSM ve Çekoslovak gençliğini biraz daha ayrıntıyla tanıtır mısınız?

Mustafa Dağcı — SSM'nin 2 milyon -ki bu sayı gençliğin yüzde 85'i demektir- üyesi var. 1970 yılında örgüt olarak yeniden kurulmuş. Son kongresinde 5 amaç koymuş kendisine: 1) İdeolojik eğitimin yetkinleştirilmesi. 2) Kültürel, sanatsal ve sportif çalışmaların güçlendirilmesi. 3) Beş-yıllık plana SSM'nin katkısı. 4) Uluslararası Dayanışma 5) Piyonerlere yardım. Beş - yıllık planın hazırlıklarına sendikalar, SSM, kadın örgütü, Ulusal Cephe vb. katılıyor. Gençliği burada SSM temsil ediyor. Her fabrikada, her işletmede alınan kararlarda SSM temsilcisinin söz hakkı var. Parlamentonun yüzde 35'i SSM üyesi. SSM'nin her il örgütünde 5 sekreterlik var. İşçi gençlik, kır gençliği, öğrenci gençlik, eğitim ve Piyoner. SSM hakkında söyleyebileceklerim bunlar.

Çek gençliğine gelince, sorunlarını ve çözüm yollarını iyi bilen, görevlerinin bilincinde bir gençlik. Hakları ve olanakları alabildiğine geniş. Örnek verecek olursak, SSM'nin her il ve ilçe örgütünün tiyatro vb. sanat çalışmaları için bir binası veya salonu var. Her isteyen üye arzu ettiği dalda çalışma yapıyor. Sanat çalışmalarında gelişmiş sosyalist toplum da engelleri, zorlukları somut olarak dile getiriyorlar. Bizim gittiğimiz böylesi bir tiyatroda konu hava kirliliği idi. Sportif çalışmalar da gençlik arasında epey yaygın. Her okulun kapalı ve açık spor salonu var. Zaten dünyanın en büyük stadyumu da, 250 bin kişilik ve 16 bin kişi spor yapabiliyor- Çekoslovakya'da bulunuyor. Sosyalist yarışma genç kuşağın eğitiminde başlı başına bir rol üstlenmiş gibi. Her fabrika grubunun önünde beş-yıllık planın günlük programı var. Sosyalist yarışma yalnız ülke içiyle kalmamış. Çekoslovakya'da her il veya ilçe sosyalist topluluğun diğer ülkelerinin aynı tür mal üreten illeri, ilçeleri ve hatta fabrikaları «kardeş» ilan etmişler. Aralarında yarışıyorlar. Senede bir kez yanyana gelerek çalışmalarının sonuçlarını değerlendiriyorlar. Kazananı kendi aralarında ödüllendiriyorlar.

İYG — Başka söylemek istediğiniz birşey var mı?

Naci Sumeli — Prag'da Uluslararası Öğrenciler Birliği Başkanı Miroslav Stefan ile de görüşme olanağı bulduk. Kendisi bizi Prag'da görmekten duyduğu memnuniyeti dile getirdi. İGD'nin zor koşullar altında, ancak başarıyla savaşım yürüttüğünü biliyoruz dedi. Emperyalizmin dünya gençlik ve öğrenci hareketini bölme çabalarının yoğunlaştığına dik kati çekti ve bundan çok daha fazla çalışmamız gerektiğini belirtti. Biz de İGD'nin savaşımını öğrenci hareketindeki etkinliklerimizi anlattık. Görüşmemiz bizim için çok yararlı oldu.

İGD-SSM ORTAK BİLDİRİSİ

Sosyalist Gençlik Birliği'nin (SSM) davetlisi olarak İGD üyelerinden oluşan bir grup 13-19 Ekim tarihleri arasında Çekoslovakya'yı ziyaret etti. Ziyaret nedeniyle ortak bir bildiri yayınlandı.

Bildiri'de, İGD'nin Çekoslovakya toplumunun kurulmasında genç insanların etkin yerini ve SSM'nin Çekoslovakya gençliği arasındaki önemini ve otoritesini takdir ettiği, buna karşılık SSM temsilcilerinin de İGD'nin Türkiye gençliğini, emperyalizme, tekellere, neofaşizme ve sömürüye karşı, işsizliğe karşı savaşımda harekete geçirmedeki önemli rolüne yüksek değer biçtikleri vurgulanıyor.

Her iki örgüt Avrupa'da illegaliteye zorlanan tek ve son Komünist Partisi, Türkiye Komünist Partisi üzerindeki yasağı kınıyor, demokratik hak ve özgürlüklerin tamamen gerçekleştirilmesini istiyorlar.

Her iki örgüt temsilcileri, Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerin barışçı politikalarından ve çabalarından duydukları hoşnutluğu dile getiriyor, gericiliğin ve emperyalist güçlerin soğuk savaşı kışkırtma girişimlerine karşı savaşma kararlılıklarını açıklıyor, genel ve tam silahsızlanmayı başarma yolunda SALT-II Anlaşmasının imzalanmasının önemi üzerinde duruyorlar.

Daha sonra bildiride, her iki örgüt, Asya, Afrika ve Latin Amerika, Güney Afrika, Zimbabve, Namibya, Şili Filistin, Kamboçya, Vietnam ve Kıbrıs halklarının ve gençliğinin savaşımıyla dayanışmalarını dile getiriyor, Nikaragua halkının utkusunu selamlıyor, kapitalist ülkeler gençliğinin işsizliğe sömürüye ve tekellere karşı savaşımlarını desteklediklerini ifade ediyorlar.

İGD ve SSM, tüm dünyada gençliğin anti-emperyalist güçlerinin birliğini daha fazla güçlendirmeye özel önem veriyor, Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu nun gençliği emperyalizme ve gericiliğe ve savaşa karşı, barış ve mutlu bir gelecek için savaşımda harekete geçirmede oynadığı önemli role dikkat çekiyor, DDGF nin eylemlerini etkin olarak desteklediklerini belirtiyorlar.

Bildiride, karşılıklı işbirliğinin ilerletilmesi sorununun görüşmelerin baş konularından biri olduğu, her iki örgüt üyelerinin Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi ilkeleri üzerinde temellenen kardeşçe bağlarını ve işbirliğini daha da geliştirme gereği üzerinde anlaştıkları açıklanıyor. Ziyaret sonunda İGD üyelerinin gördüğü yoldaşça kabülden dolayı teşekkürleri de belirtiliyor.

KOMSOMOL'UN LENİNCİ YOLU

Leninci Komsomol 63. yaşına girdi. Kahramanlık dolu, başarılı, özverili 62 yılı geride bıraktı. Komsomol bugüne nasıl, hangi yoldan geldi, hangi yoldan sürdürüyor geleceğin sınıfsız toplumunu kurma savaşımını?

Komsomol yaşam boyu terketmeyeceği bir belgi, bir ilke edinmiştir kendine: **«Partinin önderliğinde ve Partiyle birlikte çalışmaya ve kahramanca eylemlere doğru ileri!»** Komsomol üzerine, Sovyet gençliği üzerine bir yapıt okuyup da, Komsomol'un Partinin **«sadık yardımcısı ve güvenilir rezervi»** olduğu sözlerine rastlamamak olanaksız gibidir. Bu belgi en canlı bir biçimde, Brejnev'in sözlerinde dile geliyor: **«Komsomol yıllarca olgundur. Ama ruhça hep gençtir. Leninci Komsomol Partinin savaşkan yardımcısı ve güvenilir rezervidir. Birliğinizin tüm eylemleri için, büyük ve zamanla sınanmış deneyimi Partiden alıyorsunuz. Ve bu böyle olmalıdır. Çünkü herşeyden önce Partinin ve Komsomol'un tek bir hedefi vardır -Komünizm, ve yolları da birdir- Lenin'in yolu, halka hizmet yolu.»**

Komsomol üyelerinin ve bir bütün olarak Sovyet gençliğinin Marksist-Leninist ruhta eğitimi, SBKP'nin üzerinde herzaman titizlikle durduğu bir konu olmuştur. Parti Komsomol'un bu yöndeki çalışmalarına ışık tutmuş, yol göstermiştir. SBKP MK'nin Komsomol'un 18. Kongresini selamlama mesajında şöyle deniyor: **«Komsomol'un tüm çalışması, her genç erkek ve kadının Marksist-Leninist dünya görüşünü özümsemesine, yaşama karşı etkin bir tutum ve derin komünist inançlar geliştirmesine yardım etme üzerinde odaklanmalıdır. İdeolojik, politik, emek ve ahlak eğitiminin sıkı birliği yoluyla, her genç erkek ve kadına sınıf bilinci, çalışkanlık, soylu ahlâk nitelikleri, kamu görevleri ve yurttaşlık yükümlenmeleri için güçlü bir sorumluluk duygusu aşılamalısınız. Gençliğimiz arasına ideolojimize ve Sovyet sosyalist yaşam tarzına yabancı düşünce ve ahlak özelliklerinin sızmasına kararlılıkla karşı koymak ve filisten zihniyeti ve ahlakının tüm belirtilerine karşı savaşmak zorunludur.»**

yaşama, çalışma ve savaşma yöntemi vardır. 1924'deki 6. Kongresindeki bir kararında Komsomol «Leninci» adını almanın önem ve anlamını şöyle belirtiyordu: **«... Bu karar (Leninci adını alma kararı), SSCB'de yaşayan tüm ulusların emekçi gençliğinin, öncüsüyle birlikte, Lenin'in yaşadığı, çalıştığı ve savaştığı biçimde yaşamayı, çalışmayı ve savaşmayı öğrenme ve Lenin'in buyruklarını yerine getirmede ortak ve sağlam kararlılık taşıması için alınmıştır.»**

Leninci biçimde yaşama, çalışma ve savaşmanın önemi, SBKP MK'nin yine 18. Komsomol Kongresine gönderdiği mesajda şöyle dile geliyor: **«... Tüm düzeylerde Komsomol'a Leninci çalışma biçimi, eleştiri ve özeleştiri, söz ve eylemin birliği egemen olmalıdır. Her Komsomol üyesi politik bir savaşçı, üretkenlik, dürüstlük ve ilkelere bağlılık örneği olmalı ve Leninci Gençlik Birliği üyesi olma soylu ünvanını yüksekte tutmalıdır.»**

80'li yıllara adım atarken Leninci Komsomol sınıfsız toplumu kurma yolundan güvenli adımlarla ilerliyor. Güvenlidir çünkü, Lenin'in gösterdiği yoldan, O'nun Partisine bağlılıkla yürüyor. Ve bu yoldan geçen veya geçecek olan dünya halklarının genç kuşaklarına örnek oluyor.

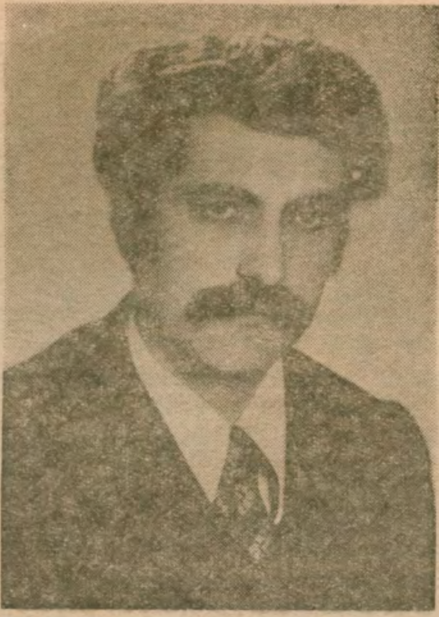
KIBRIS ASLA NATO ÜSSÜ OLMAYACAKTIR!

«Birleşmiş Milletler Örgütü Kararlarının Uygulanması İçin Kıbrıs'la Dayanışma Konferansı» 2-4 Kasım günleri arasında Lefkoşe'de yapıldı.

Toplantı, içinde bulunduğumuz ayın ortalarında, Kıbrıs sorununun tekrar Birleşmiş Milletler'de gündeme gelmesi nedeniyle büyük önem taşıyordu. Ayrıca, militarist pentagon ve NATO çevrelerinin silahlanma yarışını tırmandırıcı yeni girişimleri nedeniyle adanın bağlantısızlığı, toprak bütünlüğü ve NATO tarafından askerileştirilmesine karşı çıkılması dirimsel önem taşımaktaydı. Emperyalistlerin Batı Avrupa'da yeni nükleer füzeler yerleştirme çabalarına karşı çıkmanın da gerekliliği üzerinde duruldu.

Konferans çalışmaları içinde yer alan Gençlik ve Öğrenciler Forumu da önemli sayıda uluslararası katılım ile yapıldı. Konuşmacılar Kıbrıs sorununun barışçıl bir yolda çözülmesinin önemi üzerinde durdular. Toplantıya katılan İGD üyesi gencin konuşması büyük ilgiyle karşılandı. İGD'li gencin konuşmasından sonra DDGF ve diğer katılan örgüt temsilcileri Türkiye ilerici gençliğinin ve demokrasi güçlerinin savaşımına duydukları sempatiyi ve dayanışmayı dile getirdiler. Toplantı, Kıbrıs halkı ve gençliğiyle dayanışmayı dile getiren, sorunun asıl kaynağı emperyalizmin bölgede varlığını yeren bir karar taslağının onaylanmasıyla sona erdi.

İLERİCİ GENÇLİK TALİP HOCA'YI UNUTMAYACAK!

Türkiye ilerici öğretmen hareketinin seçkin önderlerinden Talip Öztürk arkadaşlarıyla birlikte okulundan çıkarken faşist katiller tarafından öldürüldü. Talip Öztürk TÖB-DER İstanbul Şube eski Başkanı ve son TÖB-DER Genel Kurulunda Başkan adayıydı.

Neden öldürüldü Talip Öztürk? Çünkü O, işçi sınıfının savaş yolundan inançla, kararlılıkla yürüyen, yaşamını halkımızın mutlu geleceği için adayan bir öğretmendi. İlerici öğretmen hareketinin gelişip güçlenmesine önemli katkılarda bulunmuş ve daha çok katkılarda bulunabilecek bir kişiydi. İşte bu neden faşist katilleri Talip Hocayı öldürmeye itti. O'nu öldürmekle ilerici öğretmen hareketini durduracaklarını, gerileteceklerini sandılar.

Talip Öztürk'ün öldürülmesi yurt içinde ve dışında şiddetli protestolara ve tepkilere yolaçtı. İstanbul'da ve bir dizi öbür kentte sendikalar, ilerici demokratik örgütler ve kişiler yaptıkları açıklamalarla olayı kınadılar ve faşist katillerin yakalanmasını istediler. İstanbul ve İzmir'de öğretmenler ve öğrenciler derslere girmediler, ortaklaşa gösteriler düzenlediler. Dünya Barış Konseyi Yürütme Sekreteri Jo[illegible] son gönderdiği bir telgrafla «Öztürk'ün Türkiye Barış Hareketinin kurulmasına katkısı ve Balkanlarda, dünyada barış, karşılıklı anlayış için savaşımının unutulmayacağını» vurgulayarak, duydukları üzüntüyü dile getirdi.

Talip Öztürk'ün cenazesi 19 Kasım günü onbinlerce ilerici, yurtsever, demokratın katıldığı yığınsal bir törenle kaldırıldı. Birlikten güç doğdu, engeller boşa çıkarıldı. Talip Öztürk, savaşkan yaşamına yaraşır bir biçimde toprağa verildi.

İlerici gençler cinayeti çok yönlü eylemlerle protesto ettiler. İstiklal Caddesinde yapılan yürüyüşte 500 kadar genç «Talip Öztürk'ün Hesabı Sorulacak, Anısı Yaşatılacak» yazılı pankart taşıdılar. Yürüyüş nedeniyle yedi ilerici gözaltına alındı. Topkapı'da, Levent'te, Bakırköy'de Kartal'da, Beykoz'da da aynı türden gösteriler düzenlediler. Kahvelerde Talip Öztürk ve savaşımı üzerine konuşmalar yaptılar. Talip Öztürk ilerici gençler için devrimci savaşımda her zaman yaşayan bir örnek olacaktır. Talip hoca hiç bir zaman unutulmayacaktır.

İLERİCİ ÖĞRETİM ÜYESİ Ü. YAŞAR DOĞANAY FAŞİST GÜÇLER TARAFINDAN KATLEDİLDİ!

İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi dekan yardımcısı, ilerici bilim adamı Profesör Ümit Yaşar Doğanay faşistler tarafından öldürüldü. Faşist terör saldırı zincirine bir yenisini daha ekledi.

İstanbul Üniversitesi ilerici öğrencileri bu faşist saldırıyı jandarma ve polisin tüm engelleme çabalarına karşın protesto ettiler. İstanbul Üniversitesine bağlı Hukuk, İktisat, İşletme Fakültesi ve Yabancı Diller Yüksek Okulunda formlar yapıldı. Ardından İşletme Fakültesi büyük anfisinde toplanıldı. Bu toplu forumda söz alan İGD'li bir öğrenci «Ülkemizin içinde bulunduğu derin ekonomik - siyasal bunalımdan çıkmak için, işbirlikçi tekelci burjuvazinin faşizme geçit aradığı bu nedenle bunalımın yükünü işçi ve emekçi yığınlar üzerine yıkmak istediği»ni belirttikten sonra, faşizmi ve faşist saldırıları lanetledi.

«Bunalımdan gerçek çıkış yolunu işçi sınıfının gösterdiğini, bunun da; tüm anti-faşist, anti-emperyalist, anti-şövenist güçlerin eylem ve cephe birliğinden geçtiğini belirten konuşmacıdan sonra forumdaki kitle düzgün sıralar halinde sessiz yürüyüşe geçti. İki kola ayrılan yürüyüş korteji, biri Süleymaniye diğeri Veznecilerde yürüyüşünü tamamladı.

Faşist saldırılar, sıkıyönetimci Demirel hükümetinden sonra daha da sistemli ve planlı uygulanıyor. Profesör Doğanay'ın öldürülmesi bu uygulamanın sonucudur.

Eğitim kurumlarında faşist saldırıları göğüslemek, öğrenim özgürlüğünü, can güvenliğini sağlamak tüm anti-faşist gençliğin ve öğretim üyelerinin vakit geçirmeksizin oluşturacakları eylem birliği ile sağlanacaktır. Ümit Doğanay'ın hesabı sorulacaktır!

Politika Gazetesi üzerindeki Baskılar Durdurulsun!

AYDIN ENGİN VE TAMER KAYAŞ SERBEST BIRAKILMALIDIR!

AYDIN ENGİN

TAMER KAYAŞ

Politika Gazetesi Genel Yayın Müdürü ve köşe yazarı Aydın Engin İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı tarafından tutuklandı. Daha sonra Yazı İşleri Müdürü Tamer Kayaş da tutuklandı. Sıkıyönetim Komutanlığı tutuklamalar için ne gerekçe gösteriyor? Bizzat kendisinin Anayasaya aykırı görerek, görüşülmek üzere Anayasa Mahkemesine gönderdiği 142. maddeyi. Bu açık bir çelişki değil midir?

Aydın Engin, işçi sınıfının, emekçi halkımızın çıkarlarının ardıcıl savunucusu Politika Gazetesinin yazarıdır. «Politika» gerici-faşist güçler için büyük bir korku kaynağıdır. Bundan dolayı saldırılarında boy hedefidir. Son zamanlarda Politika Gazetesine gönderilen bir mektup, Sıkıyönetim Komutanlığı içindeki NATO'cu, militarist, işbirlikçi, tekelci burjuvaziyle içli dışlı olan güçlerin bu korkuya ne denli ortak olduklarını gösterir. Ama boşuna. Saldırmakla, adam tutuklamakla korkudan kurtulsaydı kanlı şah kurtulurdu, Somoza kurtulurdu.

Bugün demokrasiden yanayım diyen her örgüt, her kuruluş, her yurttaş Aydın Engin'in, Tamer Kayaş'ın serbest bırakılmasını istiyor. 141. ve 142. maddelerin kaldırılmasını talep ediyor. Bu istemler doğrultusunda adım atılmayıp, halâ bu maddelerle düşünceye zincir vurmaya çalışmak, adam tutuklamak, Mussolinilerin yolundan yürümek, Mussolinilerin vardığı sona yaklaşmak olmuyor mu?

Halkımız, «Bir Ekmek Bir Politika» diyen bir halktır. Daha da ötesi Politika alabilmek için ekmeğini feda etmeye kararlı bir halktır. Siz bu halkı durduramazsınız! Güçlü sesini boğamazsınız!

SESSİZ KALMAK DEMOKRASİYİ HANÇERLETMEK DEMEKTİR!

TEMEL DAĞITIM NEDEN BASILDI?

İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığının emriyle güvenlik görevlileri 26 Ekim günü Temel Dağıtım Merkez binasını aradılar. «Tetkik edilmek üzere» diyerek İYG Yayınevi'nin çıkardığı 2 bini aşkın Lenin, İ. Bilen, 1 Mayıs posterine ve 2 bine yakın karta elkoyarak götürdüler.

Temel Dağıtım sahibi Atilla Tanılkan'ı bu nedenle gözaltına aldılar. Daha sonra «delil yetersizliği»nden serbest bırakmak zorunda kaldılar.

Bu keyfi ve anti-demokratik bir uygulamadır. Öğrenildiğine göre, ne sıkıyönetim mahkemelerinin ve ne de diğer adli kurumların bir kart dışında hiçbir toplatma kararları yoktur. Ve Temel Dağıtım Şirketine de böylesi kararlar bildirilmemiştir. Bu olay da gösteriyor ki, sınırlı olan demokratik basın-yayın yaşamına bile kama sokulmak isteniyor.

Durum ortada. Türkiye'nin yarısında ilerici yayın basmak, dağıtmak, ve hatta okumak yasaktır.

Hep televizyona, radyoya çıktınız, halkımıza «biz düşüncelerin tartışılmasından yanayız, silahlı çatışmadan değil» dediniz. Eğer çağdışı 141 ve 142'ye dayanılarak yapılan anti-demokratik uygulamalar karşısında sessiz kalıyorsanız, görüşlerinizde içten olduğunuza, tutarlı bir demokrat olduğunuza kimi inandıracaksınız?

TÜM İLERİCİ POLİTİK TUTUKLULARA ÖZGÜRLÜK!

BUCA CEZAEVİNDEKİ İLERİCİ TUTUKLUKLAR :

«HAPİS, ZİNDAN, KAN HALKIN SAVAŞINI DURDURAMAZ!»

İYG — Cezaevinin yaşam koşulları nasıl? Bu konuda bilgi verir misiniz.

Buca Bölge Cezaevi Türkiye'deki cezaevlerinin en «gelişmişi», en «modern» olanı. Fakat cezaevine tanınan çeşitli olanaklar cezaevi idaresi tarafından kısıtlanmış ve istismar edilmiş. Koğuşların temizliği, çöplerin toplanması devamlı gözardı ediliyor, aksatılıyor. Mahkumlar türlü hastalıklarla karşı karşıya bırakılıyor. Mahkumların karşılaştıkları en büyük sorunlardan birisi de kötü beslenmedir. Yemeklerde kullanılan makine yağından farksız yağlar nedeniyle, günde iki defa verilen karavana, hiç el sürülmeden çöpe dökülüyor. Cezaevi kantini ise fahiş fiyatlarla mahkumları soyuyor. Bazı temel ihtiyaç maddelerinin dışarıdan sokulması idare tarafından yasaklandığı için, mahkumlar bu malları piyasaya değerinden 2-3 kat fazla fiyatla almak zorunda kalıyorlar.

Cezaevinde, yönetmeliğe göre, haftada bir banyo yapılması gerekiyor. Oysa banyo sırası bir ayda ancak gelebiliyor. Banyonun camları kırık ve sular daha banyoya girmeden soğuyor. Böylece temizlik için banyoya giden mahkumlar, oradan hasta dönüyorlar. İşte cezaevinin -hem de Türkiye'nin en «gelişmiş» cezaevinin-yaşam koşulları kısaca böyledir. Bu nedenle, kapitalist düzenin çarklarına takılıp cezaevine düşen kişi için burada yaşamak bir işkence halini alıyor.

İYG — Siyasi olmayan mahkumlarla ilişkileriniz nasıl; bu konuda karşılaştığınız sorunlar nelerdir?

— Diğer mahkumlarla ilişki kurmamız ve bu ilişkileri geliştirmemiz en başta idare tarafından engelenmek isteniyor. Çeşitli sorunların çözümünde ve bazı hakların alınmasında bizim yanımızda yeralan mahkumlar, korkutuluyor, sürgüne gönderiliyor. Ayrıca hükümlü olmamız diğer mahkumlarla uzun süreli ilişkiler kurmamızı engelliyor. Çünkü cezası kesilen mahkumlar 4-5 ay içerisinde sevke gönderiliyor. Sürgün ve sevk, idarenin mahkumları yıldırmak, «uysallaştırmak» ve diğer mahkumlarla varolan olumlu ilişkileri boğmak için sık sık başvurduğu silahlardan birisidir. İdare kendisine ters düşen herkesi sürgüne gönderebilmektedir.

Ama bütün bunlara rağmen, siyasi olmayan mahkumlarla oldukça olumlu ilişkiler kurduğumuzu söyleyebiliriz. Örneğin bizim koğuşta siyasi olmayan mahkumlar da var. Cezaevi yaşamının ayrılmaz bir parçası olan esrar içmek, kumar oynamak gibi şeylerin bizim koğuşta adı bile anılmıyor. Türkiye'deki cezaevlerinde böylesi bir koğuş daha bulmak olanaksızdır. Bu açıdan diğer koğuşlardaki mahkumların bize karşı büyük bir saygısı var.

Mahkumlarla iyi ilişkiler kurmak mahkumların ortak hareket etmesini sağlamak sorunu, herşeyden önce onların güvenini kazanma sorunudur. Bu ise onların sorunlarının çözümü için, hakları için ardıcıl savaşım vermeye sıkısıkıya bağlıdır. Örneğin geçmişte, çay, koğuşların ilaçlanması, tüp dağıtımının idarece yapılması gibi sorunların çözümüne öncülük etmemiz, mahkumların bize olan güvenlerini artırmış ve ilişkilerimizin gelişmesine büyük katkılarda bulunmuştur. Bu uğurda verdiğimiz ardıcıl savaşım, disiplinli ve örnek yaşantımız, dostluk ve güven duygusunu pekiştiriyor.

İYG — Cezaevindeki günlük yaşamınız nasıl geçiyor?

— Biz cezaevinin; yaşamla tüm bağların koptuğu, sınıf savaşımının tamamen dışında bir yer olarak değil, tersine bir okul, sınıf savaşımının bir parçası olarak değerlendirilmesi gerektiğine inanıyoruz. İçerde olmak sınıf savaşımına karşı ilgisiz kalmak, hiçbir şeyi umursamamak, karamsar olmak anlamına gelmiyor. İşçi sınıfımızın büyük ozanı Nazım Hikmet, «Yeter ki kararmasın sol memenin altındaki cevahir» sözünü boşuna söylememiş. «Sol memenin altındaki cevahir kararmadıktan» sonra insan içerde de olsa yüreği savaş arkadaşlarının yürekleriyle birlikte çarpar; bilinci onların yanındadır. Bu açıdan bakıldığında cezaevine düşmenin bir son değil, yeni bir dönemin başlangıcı olduğu kolayca anlaşılır. Biz bunun bilinci içerisindeyiz. Kendimizi her yönüyle yetiştirmeye, ilerideki daha keskin sınıf savaşlarına hazırlamaya çalışıyoruz. Dışarıda çok aradığımız -ve yaratamadığımız- boş zamanı, burada iyi değerlendirmeye, ideolojik-politik düzeyimizi, kişiliğimizi geliştirmek için kullanmaya çalışıyoruz. Günlük yaşantımız bu temel üzerinde hazırladığımız «komün programı»na göre oluyor. Yatış ve kalkış saatlerimiz düzenli. Ayrıca sistemli okuma ve eğitim saatlerimiz var. Bu programa göre spor, sohbet, değerlendirme vb. şeyler için de zaman ayırabiliyoruz.

İYG — Biliyorsunuz, [illegible] 25 Kasım tarihlerinde «Devrimci Tutuklularla Dayanışma» kampanyası düzenliyor. Bu konuda neler söyleyebilirsiniz?

— İGD'nin «devrimci tutuklularla dayanışma» kampanyasını büyük bir coşku ve sevinçle karşıladık. İGD, her zaman devrimci tutuklularla dayanışmayı bir görev bildi. Bu görevin yerine getirilmesi için özveriyle çalıştı, dayanışma bayrağını yükseklerde dalgalandırdı. Sıra neferlerini cezaevlerinde yalnız bırakmadı, onları gözbebeği gibi korudu. Bu İGD'nin onur kaynaklarından birisidir. Kasım Atılımında 23-25 Kasım günlerinde devrimci tutuklularla dayanışmayı yükseltmesi bunun somut bir kanıtıdır. Böylesi bir dayanışma, tüm devrimci tutuklulara güç ve moral kazandıracaktır.

İYG — Diğer ilerici-devrimci tutuklulara iletmek istediğiniz bir mesaj var mı?

— Sınıf savaşımının keskinleştiği, ileri boyutlara ulaştığı ülkemizde burjuvazi, bu gelişmeyi ilerici-devrimcileri hapislere atarak durduracağını sanıyor. Ama dünyanın hiçbir yerinde, ilericileri, devrimcileri zindanlara doldurmakla burjuvazinin egemenliğini koruduğu görülmemiştir. Devrimciler cezaevlerinde bile seslerini yükseltmişler, kavga arkadaşlarına destek olmuşlardır. Hapis, zindan halkın savaşını durduramamıştır.

Şu an bizimle beraber Türkiye'nin dört bir yanındaki askeri-sivil cezaevlerinde bulunan devrimci tutuklulara ilk söyleyeceğimiz bu gerçeği unutmamalarıdır. Savaşım hayatın her alanında sürüyor, ilerliyor. Bizim karamsarlığa ve yılgınlığa kapılmadan sınıf savaşına doğrudan katılacağımız günlere bilinçle, inatla, hırsla hazırlanmamız gerekiyor.

YORUM

Ülkemizde ilerici güçlere ve gençliğe yönelik yoğun gözaltına alma ve tutuklama girişimleri özellikle sıkıyönetimin 19 ilde ilân edilmesiyle daha da azgınlaştırıldı. Bugün binlerce ilerici, yurtsever cezaevlerinin soğuk demir parmaklıkları arkasındadırlar. Tutuklamalar daha da yaygınlaştırılmıştır. Amerikancı-sıkıyönetimci Demirel iktidarının kurulmasıyla Politika Gazetesi Genel Yayın Müdürü Aydın Engin, Yazıişleri Sorumlu Müdürü Tamer Kayaş, TÖB-DER'in 25 yöneticisi ve Ürün Yazıişleri Sorumlu Müdürlerinden Selçuk Uzun tutuklandı. Çok sayıda ilerici, devrimci kişi için tutuklama kararları çıkartıldı.

Cezaevlerindeki politik tutuklular ağır yaşam koşulları altındadırlar. Koğuşlara doldurulan tutuklular yatak bulamamakta, karınlarını doyuramamaktadırlar. Temizlik işlerinin yerine getirilmemesinin yanısıra sağlığa aykırı koşullar altında bırakılmaktadırlar. Tüm bunların yanısıra ilerici politik tutuklular dayak ve işkence altında tutulmaktadır. Birçok cezaevinde binlerce ilericinin kanına giren faşist katillerle ilerici tutuklular aynı koğuşlara konulmakta, aynı bloklara yerleştirilmektedir. Bununla cezaevlerinde her türlü korunma olanaklarından yoksun bırakılan ilerici politik tutukluların üzerine, dışarıdan sokulan bıçak ve ve silahlarla faşist katiller saldırtılmaktadır. Bunun birçok örneği yaşanmıştır. Birçok ilerici cezaevlerinde bu saldırılar sonucunda öldürülmüş ve yaralanmıştır. 12 Mart'tan beri zindanlarda tutulan devrimci tutuklular vardır.

İlerici politik tutuklular cezaevlerindeki bu tür ağır koşullara karşı direniyor, baskılara karşı savaşıyorlar. Ankara Mamak Askeri Cezaevi'nde ilerici politik tutukluların protesto eylemlerinin ardında bu baskılar yatmaktadır.

İlerici gençlik 23-25 Kasım günleri arasındaki «Devrimci Tutuklularla Dayanışma Günleri»nde dayanışma bayrağını yükseklere kaldırıyor. TCK'nın 141-142. maddelerinin kaldırılmasını, cezaevlerindeki baskı ve ağır yaşam koşullarına son verilmesini, tüm ilerici politik tutukluların serbest bırakılmasını istiyor. İYG tüm bu haklı istemlerin yanındadır. Devrim şehitlerinin anısına basılan kartlardan elde edilecek gelirin bir kısmını politik tutuklulara vererek bu dayanışmasına somut bir görünüm kazandıracaktır.

SAVAŞ YOLU 1 YAŞINDA

İşçilerin, emekçilerin haftalık gazetesi Savaş Yolu, savaşım dolu 1 yılı geride bıraktı. 2. yayın yılına girdi. Daha çıkış aşamasında tahrikçi afişlerinin toplatılması, afişleri yapıştıran ilericilerin, yurtseverlerin yığınsal olarak gözaltına alınması, Yazı İşleri Müdürü Ali İhsan Özgür'ün faşist cinayet şebekeleri tarafından hunharca katledilmesi, Savaş Yolu'nun hangi zorluklar altında ve çetin koşullarda görevini, işlevini yerine getirmeye çalıştığını gösteriyor. Anti-demokratik baskılar dinmedi, dinmiyor. Yazı İşleri Müdürleri hakkında onlarca yıl hapis cezası isteniyor. Yazı İşleri Müdürlerinden [illegible] 2 aydır cezaevinde tutuklu bulunuyor. Savaş Yolu, sıkıyönetim ilân edilen 19 ilde yasaklandı. Sıkıyönetim olmayan bölgelerde de baskılar sürüyor. Son günlerde gazetenin basılan sayılarına daha matbaada el konuluyor.

Tüm anti-demokratik uygulamalara, 19 ilde sıkıyönetim yasağına rağmen Savaş Yolu Haftalık yayın organları arasında 35 bin tirajı ile en çok basan ve satan bir yayın organıdır. Bu önemli bir noktadır. Ve bir yılda ulaşılan aşamanın boyutlarını sergilemektedir. İlerici, yurtsever gençler Savaş Yolu'nu okumalı ve okutmalıdır. Haberleriyle, mektuplarıyla Savaş Yolu'yla bağ kurmalıdır. Devrimci yayın organlarının güçlendirilmesi ilerici gençliğin önde gelen görevlerinden birisidir.

HER İLERİCİ, YURTSEVER GENÇ 5 İYG SATMALIDIR!

3. İYG SANAT VE KÜLTÜR YARIŞMASI ÖDÜLLERİ:

— İYG Fotoğrafçılık Dalı Ödülleri:
1.'lik ödülü: Mehmet Çakır (Denizli)
2.'lik ödülü: Hüseyin Akyüz (İstanbul)
3.'lük ödülü: Nurettin Soydan (İstanbul)

— İYG Şiir Dalı Ödülleri:
1.'lik ödülü: Timur Ugan (İstanbul)
2.'lik ödülü: Muzaffer Özdemir (İstanbul)
3.'lük ödülü: Gülsüm Cengiz (İstanbul)

— İYG Duvar Gazetesi Dalı Ödülleri:
1.'lik ödülü: İzmir GSF öğrencileri
2.'lik ödülü: Ankara «Eylem Birliği» grubu
3.'lük ödülü: İbrahim Akar (Manisa)

— İYG Karikatür Dalı Ödülü:
Tufan Arkayın (İzmir)

ÖZEL ÖDÜLLER :

— DDGF Ödülü (Duvar Gazetesi dalında)
İzmir GSF öğrencileri (Özel DDGF plaketi)

— UÖB ödülü (Şiir dalında)
Timur Ugan (Özel UÖB plaketi)

— Maden-İş ödülleri
(Her dalda-bir haftalık tatil)
- Mehmet Çakır (Denizli)
- İzmir GSF öğrencilerini temsilen bir kişi
- Timur Ugan (İstanbul)
- Nurettin Soydan (İstanbul)

— Yeni Haber-İş Sendikası ödülü (Şiir dalında)
- Mehmet Müfit Erel (İstanbul)

— Tüm Has-İş Sendikası ödülleri:
- Fikret Özbicen (Eskişehir-Şiir dalında)

— Politika Gazetesi Ödülleri:
- Mehmet Ünal (Fotoğrafçılık dalı-F. Almanya)
- Gülsüm Cengiz (Şiir dalı-İstanbul)

— Savaş Yolu Gazetesi Ödülü (Şiir dalında)
- Mehmet Müfit Eren (İstanbul)

— Kadınların Sesi Dergisi Ödülü (Fotoğrafçılık dalı)
- Mehmet Çakır (Denizli)

— Ürün Sosyalist Dergi Ödülü (Şiir dalında)
- Timur Ugan (İstanbul)

— Konuk Yayınları Ödülü (Fotoğrafçılık dalı)
- Mehmet Çakır (Denizli)

— İGD Ödülü
- Muzaffer Özdemir (Şiir dalında-İstanbul)
- Mehmet Çakır (Fotoğrafçılık dalı-Denizli)

— İLD Ödülü (Şiir dalında)
- İsmet Kaga (Diyarbakır)

— BTP (Bilim-Teknik-Politika) Dergisi ödülü (Fotoğrafçılık dalında)
- Halil Kıyak (İstanbul)

— Haber-Der ödülü (Fotoğrafçılık dalı)
- Nazım Timuroğlu

— Çırak-Der ödülü (Fotoğrafçılık dalı)
- Cumhur Saroğlu (Ankara)

— Ege Köy-Der ödülü (Şiir dalında)
- Abdullah Bingöl (İstanbul)

YENİ YARIŞMALARA DOĞRU...

3. İYG Sanat ve Kültür Yarışması sonuçlandı. Seçici kurullar gerekli değerlendirmeleri yaparak ödül alması gereken yapıtları belirlediler. Ödül alan yarışmacıları açıklıyoruz. Seçici kurullar değerlendirmeyi yaparken birçok noktayı göz önünde bulundurmuşlardır. Bunlar, özel olarak, her dalda farklı olmasına karşın, genel olarak yarışmanın ülkemiz ilerici gençliğinin sanatsal-kültürel savaşımındaki yeri ve önemi, yapıtlarda ideolojik yaklaşımdaki güçlülük, sanatsal ögeler ve yarışmacıların bulundukları yerlerin yarattığı birtakım teknik olanaksızlıklar vb. konulardır. Yarışmamızın sonucunun gösterdiği temel gerçek, yarışmanın önceki yıllara göre daha yığınsallaştığı, farklı kesimlerden gençlere seslenir bir konuma ulaştığıdır. 3. İYG Sanat ve Kültür Yarışması bu yıl daha örgütlü bir biçimde düzenlenmiş, günlük gazetelere verilen duyurular, çeşitli kuruluşlara gönderilen açıklamalar ve afişlerle gençliğe duyurulmuştur. Yine önceki yıllardan farklı olarak yarışmamız bu yıl ulusal ve uluslararası boyutlarda yankılanmış, yurt içinden 16 demokratik kuruluş, Dünya Demokratik Gençlik Federasyonunu (DDGF) ve Uluslararası Öğrenciler Birliği (UÖB)'de özel ödüllerle bizleri desteklemişler bu çabamızdan dolayı kutlamışlardır. 14 demokratik kuruluş ve DDGF'nin ödüllerini daha önceki sayımızda açıklamıştık. 82. sayımızı hazırlarken UÖB, Maden-İş ve Bank-Sen tarafından iletilen açıklamalarda, bu örgütlerin de özel ödüllerle 3. İYG Sanat ve Kültür Yarışması'nı destekledikleri belirtildi. UÖB şiir dalında bir özel ödül koydu. Bank-Sen fotoğrafçılık dalında İYG'nin 1.'sini 2500 TL., 2.'sini 1500 TL., 3.'sünü 1000 TL. ile ödüllendirmektedir. Maden-İş ise yarışmanın her dalının birincilerini Gönen'de 1 haftalık tatil için çağırmaktadır. Tüm ödül kazanan yarışmacılarımıza ödülleri törenle verilmiştir.

Tüm bunlar geleneksel İYG Sanat ve Kültür Yarışması'nın ülkemiz ilerici gençliğinin sanatsal ve kültürel savaşımındaki önemli ve büyük yerine yaraşır olumlu, sevindirici gelişmelerdir. Fakat eksikliklerimiz olmamış mıdır? Elbetteki vardır. Bu eksiklikleri de ilerici gençliğe açıklamayı bir görev biliyoruz. Yarışmamızın duyurusunu çok daha önceden yapmalıydık. 4. İYG Sanat ve Kültür Yarışması'nı bu durumu göz önünde bulundurarak, tüm hazırlıklarıyla önceden duyuracağız. İlerici sanatçılar ve demokratik kuruluşların görüşleri, önerileri doğrultusunda, demokratik güçlerle gerçekleştirdiğimiz dayanışmayı güçlendireceğiz. Gençliğin daha geniş kesimlerine yarışmamızı duyurmanın ve katılmalarını sağlamanın yöntemlerini geliştireceğiz. Bunlar, 3. İYG Sanat ve Kültür Yarışması önceki yarışmalara göre kat kat ileri boyutlar almış olsa da, yine de eksik yanlarıyla karşımızda duruyor. Bu eksiklikleri gidereceğiz. Yarışmamızı ülkemiz kültürel hareketinde, ulusal kültür savaşımında itici bir güç yapacağız. 4. İYG Sanat ve Kültür Yarışması'na tüm gücümüzle şimdiden hazırlanıyoruz. Eleştirilerinizi ve önerilerinizi bekliyoruz.

Şiir dalı İYG 1. lik ödülü:

KARDEŞLER

Günün sonunda
yorgundular.
Üşümüşlerdi de biraz.
Ceketleri ıslak,
Su çekiyor botları.
Işıl ışıl gözleri,
Umut dolu yürekleri,
belli :
— Nasıl bir gün, diyorlar
gülerek.
— Nasıl dağıttık
bildirileri.
Rüzgar gibiydi bildiriler,
esiveriyorlardı,
ellerde,
gözlerde,
beyinlerde.
«KARDEŞLER» diye.
Kurumamıştı mürekkepleri
Acı başlıyordu,
bitiyordu coşku dolu.
ne kaçış,
ne kaçış değil mi?
diyorlar.
Önde biz, arkada polis.
Yetişemedi mermi.
Bir yetişseydi...
Yüzleri gergin.
Kaşları çatık şimdi.
Bir ana geçiyor,
gözlerinin önünden,
bir bacı,
bir sevda bulutu ardından,
kapkara.
— Boşver...
Diyorlar.
— Şimdi yarın önemli,
yarınki işler.
Hazırlığa başlamalı.
Kağıt ister,
Mürekkep ister.
Başlık yine
«KARDEŞLER»

Timur Ugan (İstanbul)

Duvar gazetesi dalı İYG 1. lik ödülü: İzmir GSF öğrencileri

Karikatür Dalı İYG ödülü: Tufan Arkayın (İzmir)

Fotoğrafçılık dalı İYG 1. lik ödülü: Mehmet Çakır (Denizli)

İYG
Onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi • Sahibi Rıfat GÜLER • Sorumlu Yönetmen: Erhan TUSKAN • Yönetim Yeri: 899 Sokak Hisar İşhanı, No: 608 İZMİR • Yazışma Adresi: İYG PK. 914 Sirkeci - İSTANBUL • Abone: 6 Aylık 100 TL., 12 Aylık 200 TL., Yurtdışı iki katıdır • Dizgi - Baskı: Doğruluk Matbaası • Son Baskı Tarihi: 10.12.1979